

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and appears to be organized into columns or sections, possibly containing names, dates, or entries. The script is highly stylized and difficult to decipher without specialized knowledge.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and appears to be organized into columns or sections, possibly containing names, dates, or entries. The script is highly stylized and difficult to decipher without specialized knowledge.

וישע לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בחד ויבין
תקע את אהלו בחד הגלעד ויאמר לבן ליעקב מה
עשית ותבנ את לבדי ותבנת את בתי כשבית חרב
למות נשמת למה ותבנת אתי ולא תהרתי
ואם תרצה בשמותי בשמים בחד ובכנסי ויבא
משלתי לשטן לבני ולבתי עתה הסכלת עשו יט
ללא ידי לעשות נכסוב רע ואלו איביכם איבוע
אמר אליו לאמר השמר לך בדברי עם יעקב נטוב
עני רע ועתה הלך הלב כי נכסב כספתה לבית
אבך למה נבנת את אהלו ויען יעקב ויאמר ללבן
כי יראתי כי אמרת מן הגלד את בעותך מועבי עם
אשר תמנע את אהליך לא יראה נזר אהליך חרב לך
מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל נבנת
ויבא לבן מאהל יעקב האהל ללאה האהל שיהי
האמהות ולא ישיא וישיא באהל ללאה ויבא מאהל רחל
ורחל לקחה את התרפים ותשכבם בכר הגמל ותשכ
עליהם ויחשבו לבן את כל האהל ולא יבנה ויאמר
אל אביה אל יחר בעיני ארני כי לא איביל לקום
מבפניך כי דרך עשתי לא יורפתי וכלי בלא את התרפים
ויחר ליעקב וירב לבן ויען יעקב ויאמר ללבן
מה פשעתי מה אשאתי כי דלקתי אהלי כי בושתי
את כל כלי מה שאלת ממך כלי ביתך שים בה נזר
אחי ואהליך ויבא לבן ששע זה עשיתי שעת אנכי
עמך כד אהליך ועשוי לאו שפדו ואלו יאמר לא אכבדתי
שפתי לא מבואר אהלי אנכי אלוטנה מנידי התקטנה
גמבתי וים אנפתי לילה הייתי כיום אכלתי חרוב
וקח כליליה והרד ששתי מעיני זה כי עשיתי שעה
בביתך עבדתך ארבע עשרה שנה בשדתי בנדיך
וישש שנים בשאך ותחלת את משרתי עשרת כמים
לולי אלהי אבי אלהי אברהם ויחך יעקב היה לוי
כי עתה ריקם שולחתי את עניי ואת ארבע כפי ראה
אלהים ויחלל אשתי ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנה
בני והבנת בני והטאן מאני וכל אשר אתה ראה
לו הוא וקבנתי ומה אעשה לאלהי היום או לבנתי ויהי
אשר ילדו ומה לבית משרתי ברות אני ואתה והיה
לעיר בני ובקר ויקח יעקב אבן ויריבה מנפת ויאמר
יעקב לאהלו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גו
ויאכלו עם על הגל ויקרא לו בני ישרה ויבא
ועקב קראו לעיר ויאמר לבן הגל הזה עיר בני
ובקר היום על כן קרא שמו גל עיר והשבעה אשר
אמר יקח יתה בני ויבנו כי נסתר איש מרעהו
אם תענה את בני ואת תקח נשים על לבתי אף איש
עמנו ראה אלהים ער בני ובקר ויאמר לבן ליעקב
הנה הגל הזה ונתת המנפתה אשר יריתי בני ובקר
עד הגל הזה ועתה המנפתה אב אני לא אעפר אהליך
את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אף את הגל הזה
ואת המנפתה הזאת לרעה אלהי אברהם ואלהי
נזרי ששטני בניתי אלהי אברהם וישבע יעקב בפתחי
אבני יצחק וישבע יעקב ויבנה ויקרא לאהלי
לאבן יצחק ויאכלו לבן וילינו בחד וישכב לבן
בבקר וישכב לבניו ולבנותיו וירבו אתהם וילך יעקב
לבן לכומו ויעקב תר לרבין ויפגניו בניו בלא אבי
אלהים ויאמר ויעקב באשר ראם מנפתה אלהים זה
ויקרא עם המקום ההוא מנפת
וישגלו ויעקב מלאכסו לפגניו אל עשו אחיו ארני
שער שדה אדום ויען אתם לאמר מה תאמרו
לארני לעשו מה אומר עמדי יעקב עם לבן גו
ואחרי ער עתה ויהי לו שור ויעקב ויאמר

ושפחה ואשלה להניד לארני למנע לך בעערך
וישבו מנול אכסו אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל
עשו ואם הלך לקראתך ארבע מנול איש עמי ויהי
יעקב מאר ויער לו ויחין את העם אשר ארני אלה
העלם ואת הבקר והגמלו לשני מנולת ויאמר אב
ויבא עמי אל המנולת האלה והכרה והיה המנולת
תשאר לקמיה ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם
אלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארני
ולמנולתה ואישיב עמך קמני מכל חרסתי
ומכל האמת אשר עשית את עמך כי במנולת עמתי
את הירדן תהי ועתה הייתי לשני מנולת וישגלו לא
מיד אלו מיד עשו כי ירא אבני אהו מן יבא והרבו
אב על מיד עשו ואתה אמרת היום עמך ויפגרו
את זרעך מנולת הים אשר לא יספר מרם וילך עם
בנולת ההוא ויקח מן הבא בנולת מנולת לעשו ארני
עזוב מאתם ותישם עשיתי חרובים בארני
ואלים עשיתי גמלים מניקחה ובניהם עשיתי
פחת ארבעים ותרבים עשיתי אמת עשיתי וערבים
ועשיתי ויתן בדי עמדי עיר עיר לבדו ויאמר
אל עשיתי עמדי לפני ויהוה תעמו בני עמדי ובני
עמדי ויען את הראשון לאמר כי יפגש עמי אחי
ושאך לאמר לבני אהה ואתה הלך ולמי אהל לפניך
ואמרת לעמך ויעקב בנולת האש שולחתי לארני
לעשו והנה גם הוא ארני וישגו את שניו גם
הטלשיו גם אל כל ההלכים אחיו הערבים לאמר
כירת הרבין אל עשו במנפת אהו ואמרת
גם הנה עמך יעקב אחי כי אהו אכפרה בני
במנולת ההלכת לפני ואחרי כן אראה פני ארני
שיא פני ותעבר המנולת על פני והוא לך בני
ההוא במנולת ויקב בנולת ההוא ויחל את שדתי נשוי
ואת שתי שפחתיו ואת אחרי עשר ידיו ועבר את
מקבר יקח ויקחם ועברם את הנולת ועבר אתה אשר
לו ויהי יעקב לבדו ויאבן איש עמו עד ערבות
השור ויאבן לכל ויעל ויעקב ויבן ויקח פת
ויך יעקב והראבון עמו ויאמר שדלתי כי עלת
השור ויאמר לא אשר לך כי אם ברכתי ויאמר
אליו מה עמך ויאמר יעקב ויאמר לא יעקב אבן
עד שכן כי אם ישרה אל כי שרית עם אלהים ועם
אנשים והובל וישאל יעקב ויאמר הגרדות לא
שוכר ויאמר לכה זה תשאל לשמו ויבך ארני עם
ויקרא יעקב עם המקום פניא ביראת אלהים
עם אל פניו והנה נשוי ויחל לו העשבים באשר
עבר את פניאל והוא יעל על רבו על כן לא אמר
בני ישראל את גיד הנשה אשר על כן הירך עמי
היום הזה כי נגע בכה את גיד הנשה וישא
יעקב עליו ויהי והנה עשוי נא ויקב בארבע כנארתי
איש ויחין את הילדים על לאה ועל רחל ועל שדתי
השפחות וישם את השפחות ואת ילדתיך ראשונה
ואת לאה וילדתי אלהים ואת רחל ואת ויקח אלהים
והוא עבר לפגתים ושתחו ארבע בעע פגתים עד
גשתי עד אחיו וירץ עשו לקראתו ויאבוקתו ויפג
על יצחק וישקתו ויבס וישא את עינו וירא את
הנשים ואת הילדים ויאמר בני אלהי לך ויאמר הילדים
אשר לך את הילדים והנשן השפחות הנה
ילדתיך ותשתחוין ויאמר בני אלהי לך ויאמר בניו
ואחרי נשן ויקח ורחל ושתחוין ויאמר בניו לך
המנולת הזה אשר עמתי ויאמר למנולת לך בעני
אחי ויאמר עשוי לו יבא אחי יהי לך אשר לך

ויאמר יעקב אל נא אם מנולתי לך בעמך ויקחה
מנולתי מודי כי עלכן יאחי פניך ביראת פני אלהים
ותרני קח נא את ברכתי אשר הבאת לך כי רצוני
אלהים וכי ישלי כל ויער בו ויקח ויאמר נענית
וגלכה ולכה לנצח ויאמר אליו ארני ידע כי
הילדים רבים והטאן ויהקך עלתי עליו ורפקתם
אחרי ומתי כל הטאן ועבר נא ארני לפני עמדי
ואני אתנהלה לאמי לרצל המלכה אשר שלטני
ולרצל הילדים עד אשר אבא אל ארני שיערה
ויאמר עשו אצתה נא עמך מן העם אשר ארני
ויאמר למה זה אמצתי לך בעני ארני וישב ביום
ההוא עשו ודרבו שיערה ויעקב נגע סכרתה
ויבן לבית ולמקנהו ועשה סבל על כן קרא שם
המקום סכות ויבא יעקב שלם עיר
שכב אשר בארני כנען בבואו מנולת ארני ויחין אה
פני העיר ויחן את חלקת השדה אשר נגרת שם
אהלו מיד בני חמור אבי שכב במנולת קמיה
וישב שכב מנולת ויקרא לו אהל אלהי ישראל
ותש וישב בת לאה אשר ילדה
ליעקב לראת בנות הארני ויהי אהה שכב בן
חמור החיו נשיא הארני ויקח אהה וישכב אהה
וישע ותריבה נפשו בידיה בת יעקב ויאבה את
הנער וירבר על לב הנער ויאמר שכב אל חמור
אבנו לאמר לך לא תירדה חזאת לאשה ויעקב
שכבו כי נטא את ידיה בתו ובניו היא את מקנהו
בשרה והורש יעקב ערבים וישיא חמור אהיה
שכב אל יעקב לדבי אהי והני יעקב באו מן השדה
כשכבם ויתעצבו הנשים ויחר להם מאד כי
נגלה עשה בשרה ללשכ את בת יעקב וכן לא
עשה וירבר חמור אהה לומר שכב בני וישקרה
נפשו בבתכם תני נא אהת לו לאשה והררתי
אהו בנתיכם תהני לו ואת בנותי תקחו ויבס
ואתו השבו והארני תהי לפניכם שבו ויחוררה
והאלוזו בת ויאמר שכב אל אביה אל אחיו
אמנע לך בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן הרבו
עלי מאד מרת ויבן ואתה כל אשר תאמרו אלי
ותני לו את הנער לאשה ויענו בני יעקב את שכב
ואת חמור אביו כמרתה וירברו אשר עבדתי
את דינה אחותם ויאמרו אליהם לא נזל לעשות
הדבר הזה לרת את אחותנו לאיש אשר לו ערלה
כי חרפה הוא לנו אך בראת נזית לכס אב הרריו
כמנו להמול לכס כל זכר ותנו את בנותינו לכס
ואת בנותיכם נקחו לנו וישב אתכם והיוו בדם
אחרי ואם לאתשמעו אלינו להמול ולקחנו את
בתנו והלכנו וישבו דברי יעקב בעני חמור ובעני
שכב מן חמור ולא אחר הנער לעשות הדבר
שכב בפת יעקב והוא נכבד מכל בנות אביו
ויבא חמור ושכב בניו אל שער עירם וירברו אל
אנשי עירם לאמר הנשים האלה שכבום רוב
אתנו וישבו בארני ויסחרו אתה והארני רגתי
רחבת ידם לפגתים את בנותי נקחו לנו לנשים ואת
בנותי נקח להם אך בראת אהו לנו רגאנשים
לשבת אתנו להיות לעם אחר בהמול לנו כל זכר
כאשר הם נמלים וקנינם וכל ביהמותם
הלא הם לנו אך נזותיהם להם וישבו אתנו וישמעו
אל חמור ואל שכב בניו כל יצא שער עירי וימלו
כל זכר כל יצא שער עירי ויהי ביום השני ישי
בהיום כמרים ויקחו עני בני יעקב שמעון ורחל

אחי רעה איש חרבו ויבאו עליהם בטר והרצו כל זכר
ואת חמור ואת שכב בניו לפי חרב ויקחו את דינה
כמרת שכב ויצאו בני יעקב מאר והילדים ויבאו עיר
אשר נטא ארונם את לבם ואת בקרם ואת חמוריהם
ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו ואת כל חרובם
ואת כל עמם ואת נשיות שבו ויצאו את כל אשר במית
ויאמר יעקב אל שמעון אל לוי עברתם אהי להבאשי
בישע הארץ בכנעני ויפגרו ואני מתי מספר ואספשי
עלי והבני ונשדתי אני ובתי ויאמרו הכזנת עשירה
את ארוננו
ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שש
ועשה שם מצבה לאל תראה אלך בבקר רך כמני
עשו אחיך ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו
הסיו את אלהי הנמר אשר בכמכם ויחטרו והחליפו
שמלותיכם ויקחו ונעלה בית אל ויאנשה שם מצבה
לאל העשה אתי ביום עיתי והי עמדי בדרך אשר
הלכתי ונתנו אל יעקב את כל אלהי הנמר אשר בדם
ואת המזבוח אשר באנשים ויטמן אתם יעקב תחת
האהל אשר עם שכב ויסעו ויהי ויהת אלהים על
הערם אשר סביבות הים ולא רדפו אחרי בני יעקב
ויבא יעקב לזה אשר בארני כנען הוא בית אל רוח
וכל העם אשר עמו ויבן שם מצבה ויקרא למקום אל
בית אל כי שם נצלו אליו האלהים בבחלו כמני אחיו
ותבת דברה מנפת רבקה ותקבר מנולת לבית
התת הארץ ויקרא שמו אהלן מבית
ויבא אלהים אל יעקב בבואו מנולת ארם ויבך
אחי ויאמר לו אלהים שער יעקב לא יקרא שכן
עד יעקב כי אם ישראל והיה שמו ויקרא את שמו
ישראל ויאמר לו אלהים אני אשר שד פרה וישי
גוי וקחתי גויים יהי ממך וממלכת מולדך יצא ואת
הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתה
ולירעה אחרך ואתן את הארץ ויעל מעליו אלהים
במקום אשר דבר אתו וישב יעקב מצבה במקום
אשר דבר אתו מנפת אבן וישר עליה נסך ויעקב
עליה שכן ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר
אחי שם אלהים בית אל ויסעו מבית אל ויהי עיר
כברת הארץ לבא אפרתה והלד רחל ויבס
בדריה ויהי בהקטנה בלדיה ותאמר לה המולת
אל תיראי כי אם לך בן ויהי בציאת נפשה כי מותה
ותקרא שמו בניו ואני ואביו קראו לו במנולת ונתת רחל
ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם וישב יעקב
מנפת על קברתה הוא מצבה קברת רחל עד היום
ויסעו ישראל ויש אהלה מהלאל למטר ערד ויהי
בשכן ישראל בארץ תהא ויך רחל וישכב את מלת
פולגש אביו וישמעו ישראל
ויהיו בני יעקב שנים עשר בני לאה כמור יעקב ראובן
ושמעון ולוי ויהודה ויששכר ויהודה בני רחל ויקח
ובניו ובני בלהה שפחת רחל לך ומפתח ובני זלפה
שפחת לאה גר ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו
בפתח ארם ויבא יעקב אל יצחק אביו כמנו
קרת הארבע חובותיו אשר גי שם אברהם ויצחק
ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמונים שנה ויעו יצחק
ויבית ויאסה אל עמוי זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו
ויעקב בניו
ואלה הילדות עשו הוא ארם עשו לקח ארני נשוי
כנולת כנען את ערה בת אהל החוית ואת אהליהם
בת ענה בת גבעון החוית ואת שבת בת ישבעאל
אחות נבתי ותלד עדה לעשו את אהלין ובשמו

יורה את ישראל והתליבמה יורה את עיש
ואת עולם ואת קרח אלה בני עיש אשר יורה לו
בארץ מצרים ויקח עיש את נשיו והתבני ארבע
בנותיו ואת כל נקשות בנותיו ואת מקצתן ואת כל
בנותיו ואת כל קניני אשר רכש בארץ מצרים ויקח
אל ארץ מצרים יעקב ארזו כי היה רכושם רב
משלבת יהודי ולא יכלה ארץ מצרים להשתאר
אחם ממצרים מוקצתם וישם עיש בחר שיעיר עשו
הוא ארזים ואלה הולדות עשו אבי ארזים בנות
שעיר אלה שמות בני עשו אליזבן בן ערה אשת
עשו רעואל בן בשפות אשת עשו והיו בני אליזבן
היפון אומר עפו ארזים וקנז ותקנז רהיזיה
פילגש האלתיזבן בן עשו ותלד לאליזבן את עמלק
אלה בני ערה אשת עשו וארז בני רעואל
נחל חרץ שמה וסוזה אלה היו בני בשפות אשת
עשו ואלה היו בני אליזבן בנות ערה בנות
יעקב אשת עשו ותלד לעשו את עיש וארז
יעקבם ואת קרח אלה ארזים בני עשו בני
אליזבן בנות עשו ואלה היו בני אליזבן אומר אלה
זכני אלה קנז אלה קרח אלה קנז ארזים ארזים
עמלק אלה ארזים ארזים בארץ ארזים ארזים בני
ערה ואלה בני רעואל בן עשו ואלה היו בנות
זרל אלה שמה אלה קנז אלה ארזים רעואל
בארץ ארזים אלה בני בשפות אשת עשו ואלה
בני אליזבן אשת עשו אלה קנז אלה ארזים
יעקב אלה קרח אלה ארזים אלה ארזים
בת ערה אשת עשו אלה בני עשו ואלה ארזים
הוא ארזים אלה בני שעיר הררני
ישבי הארץ לזמן טוב ולעמק וענה ודשו
ואצר וישבו אלה ארזים הררני בני שעיר
בארץ ארזים והיו בני דישן ארזי והינם ארזים
לזמן טוב ואלה בני טובל עלון ובנותיה ועיבל
שפוי וארזם ואלה בני צבעון ואיז וענה האשה
אשר מיא את היםם במדבר ברעיהו ארז
החברים לצבעון אביו ואלה בני ערה דישן
ואהליבמה בת ענה ואלה בני דישן חמו
ואשפן והתן ופרן אלה בני ארזם בלרן וקנז
ועקן אלה בני דישן ופיץ ארן אלה ארזים
הררני אלה לזמן טוב ואלה ארזים יעקב אלה
ענה אלה דישן אלה ארז אלה דישן אלה
ארזים הררני לאלהם בארץ שעיר
אלה הכוללים אשר מלכו בארץ ארזים לפני
מלך מלך לפני ישראל וימלך בארזים במלך
בן בעור ושם עירן דנהיה וימות בלע וימלך
תחתיו ושב בן דרז מנשה וימות ושב וימלך
תחתיו ושם בארץ התימני וימות חשם וימלך
תחתיו הררני בן ברד הבטח את מדין בשררה
מואב ושם עירן ענית וימות הררני וימלך
הררני שפלה במנשה וימות שפלה
וימלך תחתיו שמואל מרובות הנער וימות
שאלו וימלך תחתיו בעל חזן בן עכבור וימות
בעל חזן בן עכבור וימלך תחתיו הררני ושם
עירן פנו ושם אשתו מוריעל בת מנשה
בת מוריעל ואלה שמות ארזים עשו לנשיהם
למקומם בשמותם אלה תבעו אלה עלותיה
אלה ויתן אלה אלה הולמות אלה אלה
פיץ אלה קנז אלה היפון אלה בבער אלה
מגריאל אלה עירם אלה ארזים ארזים בשמותם

בארץ ארזים הוא עשו אבי ארזים
וישם יעקב בארץ מצרים אביו בארץ מצרים אלה
הולדות יעקב ויסק בן שבע עשרה שנה היתה
רעה את ארזי בעצא והוא נער את בני בנותיה ואת
בני זמרה נשי אביו ובה יוסק את בנותיה רעה אל
אביהם וישראל אהב את זמרה מכל בני בן
זמרה הוא לו ועשה לו בנות פסוק וירא ארזי
כי את אהב אהבו מכל ארזי וישנא אתו וכל
כלו דברו לשלם ויחלם יוסק חלום וירא לארזי
ויספן עוד שנה ארזי ויאמר אלהים שבעו לא
החלום הזה אשר חלמתי והנה ארזי מלאכי
אלהים בחיך השרה והנה קמה אלמתי ואם
נצחה והנה תסבני אל לבותי ותשתחו לאלמתי
ויאמר לו ארזי המלך המלך עליך אם נשית
תמסלעני ויספן עוד שנה ארזי על חלמתי ועל
דבריו ויחלם עוד חלום ארזי ויספן אתו לארזי
ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח
וארז עשר מובכים משהחיים לו ויספן אל
אביו אל ארזי ויעיר בו אביו ויאמר לו מה חלום
הזה אשר חלמתי הלא נבוא אני ואמר לארזי
להשתחו לך אשה וקנז בן ארזי ואביו שמר
את הדבר וילבו ארזי לזמן את שאן אביו
בשכס ויאמר ישראל אל יוסק הלא ארזי רעים
בשכס לפי האשליח אליהם ויאמר לו הנני ויאמר
לו לך לא ראה את שלום ארזי ואת שלום ארזים
והשבני דבר ישלחונו מעמק חברון ובה שכמה
ויסמיתו איש ונתת תנה בשירה וישאלוהו האיש
לאמר מה תבקש ויאמר את ארזי אבני מנבקש
הגידה נא לי איפה הם רעים ויאמר האיש נסעו
מהם כי שבעתי אחרים נלכת דניהם וירד יוסק
אלה ארזי וימלאם בדתו וירא אתו מן חק
ובטח יאמר אליהם ויתבלו אתו לומר לו
ויאמר ואת ארזי הנה בעל החלמות הולדות
בא וענה לבו ונתנה ושלמה בלרד הבקיות
ואמר וזה רעה אכלתה ונתתה מה היו חלמתי
וישמע ראובן ויעלה מידם ויאמר לא נסענו
ויאמר אלהם ראובן אל השכס דם השליכו ארזי
אל הבר זה אשר במדבר ויר אל השלוחו בו
לבער העליל אתו מידם להשיב אל אביו ויר
מאשר בא יוסק אל ארזי ויפשיעו את יוסק ארזי
כתנתו את כתנת השכס אשר עליו ויקחוהו
וישליכו אתו הבר וההבר רק אביו פנים וישבו
לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו ונתה ארזים
ישמעאלים באת מאלעד ונמליתם נשאים נמאת
וצרי ולט הילבם מלרוד מצרימה ויאמר יהודה
אל ארזי מה בעיני מה ראתה ארזי ונפשו ארז
דמו למו ונמכרתי לישמעאלים וידעו אל תרני בו
כי ארזי בערתי הוא וישמען ארזי ועברו אנשים
מדינים סחרים ויבששו ועלו את יוסק מן הבר
וימכרו את יוסק לישמעאלים בעשו יוסק כסף
ויבאו את יוסק מצרימה וישם ראובן אל הבר
והנה אין יוסק בבר ויקר את בניו וישם אל
ארזי ויאמר הולד איננו ואני אהב את בני ויקחו
את כתנת יוסק וישורשו שיעיר עיזם ויעבדו את
הכתנת דרם וישלחו את כתנת הפסוק ויבאו
אל אביהם ויאמרו זאת מיאנה הכר נא הכתנת
בך הוא אב לא ויכירה ויאמר כתנת בני חזרה
רעה אכלתהו טרף טרף יוסק ויקר ע יעקב

טמלתו וישם טק בנותיו והחלם על בני יוסק
רבים ויקחו כל בניו וכל בנותיו לזמן יוסק
להתנחם ויאמר כי ארז אל בני אבלי שאלה יוסק
אתו אביו והמכרו מסי ארזי ארזי מנשה
לפני פרי סריס פרי עשרה השבועים
ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת ארזי ויש ער
איש גדלבו ושמו לזיה וירא שם יהודה ויהי
איש כנעני ושמו שוע ויקרה ובה אלהיה ונתה
ותלד בן ויקרא את שמו ער והנה עוד ותלד
בן ויקרא את שמו ארזי ותקם עוד ותלד בן ויקרא
את שמו שלח והיה כנעני מלדתה ארזי ויקח
יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר והיה ער
בכור יהודה רע בעיני יהודה ויכרתה ויהיו
ויאמר יהודה לאין מא אל אשת ארזי ויבא
אשתו ותקם דע לארזי וידע ארזי כי לא
יהיה הדור והיה אב מא אל אשת ארזי ושלושה
אציה למלתי תקן זרע לארזי ויער בעיני יהודה
אשר עשה ויכח ארזי ויאמר יהודה לתמר
כלתו שם אלמנה בית אבך ער ותלד בן ותקרא
כי אבך פן ימות גם הוא כארזי ותלך תמר ותשב
בית אביה ויהיו הימים ותמת בת שוע אשר
יהודה ויחלם יהודה ויש על חזו לאנחה וזויה
רעהו הערלמי המנחה וירד לתמר לאמר הנה
המורק עלה תמנתה לזמן ותסר בגדי אלמנותי
בוערתי ותכס בענין ותתעלה ותשב ככ
עיים אשר על דרך המנחה כי ראיתה כי ג
שלח והוא לא נחמה לו לאשה ויהודה
ויחשבה לזמן כי כסתה פניה ויש אלהיה אל
הררד ויאמר הנה נא אבוא אלך כי לא ידע כי
כלתה הוא ותאמר מה תקול כי תבוא אליו ויאמר
אמני אשלחך עיזם מן הנאן ותאמר את הנאן
עמון עד שלחך ויאמר מה העיזם אשר ארזי
לך ותאמר חמור פתילך ומטר אשר בידך ותק
לה ויבא אלהיה והנה לו ותקם ותלך ותסר צעפה
שלחיה ותלבש בגדי אלמנותה וישלח יהודה את
גדי העיזם ביד רעהו הערלמי לקחת העיזם
מיר האשה ולא מוצא וישאל את אמני מקברה
לאמר איה הקדשה היא בעיניך על הררד ויאמר
לא היתה בזה קדשה וישם אל יהודה ויאמר לא
מיאניתה וגם אמני המקום אמרו לא היתה בזה
קדשה ויאמר יהודה תקול לה פן נהיה רבוב
הנה שלחתי חזרי הנה אהיה לא מיאניתה והיה
כמישלש חרשים וירד ליהודה לאמר נתת תמר
כלך וגם הנה הרה לזניעם ויאמר יהודה הויאנה
והשרף הוא מניאנת והיא שלחה אל חמייה לאמר
לאיש אשר אלה לו אבני הרה ותאמר הרה נא
למי הולמות והפסוקים והמטה האלה ויסר
יהודה ויאמר זרקה מנמי כי על כל לא נהיה
לשלח בני ולא יסף עוד לדעתה והיה בער
לדתה והנה תאמרים בבטנה והיה מלדתה וירן
יד ותקול המילדת ותקשר על ידו עני לאמר
יד יצא ראשה והיו כמשיים ידו והנה יצא ארזי
והאמר מה פריעת עליך פריץ ויקרא שמו פריץ
וארז יצא ארזי אשר על ידו השני ויקרא שמו
זרל ויוסף הורד מצרימה ויקרנו
פני פריס סריס פרי עשר השבועים איש מיצו
ביר הושמע אלם אשר הורדוהו שמת ויר
יהיה את יוסק והיה איש מלחיה והיה בבית ארזי

המערני וירא ארזי ויהיה אתו וכל אשר רואה
עשה יהיה מלחיה בידו ויפשיע יוסק חן בעיני
וישרת אתו ויפקדו על ביתו וכל יש לו יוסק
בירד ויהי בואן הקדו אתו בביתו ועל כל אשר
יש לו ויבקר יהיה את בית המערני בגלל יוסק
ויהי ברבת יהוד בכל אשר יש לו בבית ובשררה
ויעזב כל אשר לו ביר יוסק ולא ידע אתו מאומה
כי אב הלהם אשר הוא אביו והיה יוסק יפשיע
תאר ויפה מראה והיה אחר הדברים האלה
ותשא ארזי את עיניו אל יוסק ויפשיע
שכנה עמו ויבוא ויאמר אל אשת ארזי רך
ארזי לא ידע אתי כיה בבית וכל אשר יש לו
בבית שפתי ויתקפשו מבגדו לאמר שכנה
מנמי מאומה כי אב ארזי באשר את אשתו ואך
אנשה רעה הגדלה הזאת חזקתה לאנשה
והיה כדברה אל יוסק ויפ ויפ ולא שמע אלהיה
לשכב אצלה ללחית ענה והיה כותים הררני
ויבא הביתה לעשה מלאכה והיה איש כנעני
הבית שם שכנה ותקפשו מבגדו לאמר שכנה
עמו ויעזב בגדו בידה ונס וישא חזקתה והיה
מיאניתה כי עזב בגדו בידה ונס חזקתה ותקא
למנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו רביאל
לני איש עברי לצלוקנני בא אלני לישכב עמו
ואקרא בקול גדול והיה כשמוני כהרמיה
קולי ואקרא ויעזב בגדי אצלי ונס וישא חזקתה
ותנח בגדי אצלה ער ברא ארזי אלמתי ותדבר
קולי כדבריהם ותאמר לאמר בא אלני רביאל
העברי אשר הבאת לני לצלוקני והיה כדבריו
קולי ואקרא ויעזב בגדי אצלי ונס חזקתה והיה
כשמוני ארזי את רביאל אשתו אשר ברת ארזי
לאמר כדבריהם אצלה עשה לי עבד וירא ארזי
ויקול ארזי יוסק אתו ונתנו אל בית הספר
מקום אשר אסרו המלך אסורים והיה שם שבת
הספר והיה יהודה יוסק ויתן אליו חסד ויתן
חני בעיני שר בית הספר ויתן שר בית הספר
ביד יוסק את כל האסורים אשר בבית הספר
ואת כל אשר עשם שם הוא היה עשה ארזי שר
בית הספר וראה את כל מאומה בידו באשר
יהיה אתו ואשר הוא עשה והיה כשמוני

ויקרא אתה ידוך אריך ירך בערת אבן ישרה
לך בני אבך אה ארית יהודה מטרת בני עליה
כעל בני אבך ארית מטרת בני קיטני לא סור
שעני מיהודה ויבדקו כעני וצדיק עני נתיב
שלה וכו' וקחת עמית אסרי לאסן עיריה ויבדקה
בני ארית כעני לבעש ויבדקו עמית סורה
לכבלי עמית מין ובעש עמית כולל
ועלן לוחת עמית שכן והוא לוחת אית וירכשו
על עין
ישכר רכש עני רבין בין המשפחה וירא
מלחה כעני את הארץ כי נעמה וית שטת
לשכל ויהי לשכר
מארה ששני ישראל כי הדין גוש על
שפיץ על ארץ הנשר עקבו סוס וית
אלוה לשוער קחתי יהוה
אדור ודור והוא אד קב
שמה לחמו והוא יתן מועדו מלך
אלה שלחה הנזן אמר שפר
מה יוסף בן פרת עליו עין נעמה ערדה עליו
ויבדקו ודכו וישמנהו בעלי רעים וירשם
באיתן קשה וקחו דשני דיו מיר אביר יעקב
מטע רע אבן ישראל מאל אבך ויעזר את
שדו ויבדקו ברבות טעמים מעל פרסת ריהוה
רבת תלה פרסת שדים ורוב פרסת אבן רבין
על פרסת היר עד תחת גבעת עולם התיק לאס
וסף ולקדק ניר אלו
במקום אבן ישרת בבקר אבן ער ובער ירחק
שכל כל אבן טעמי ישראל ששם עשר ודא
אשר דכו להם אביהם וירך אותם אש אשר
בכר בה מיר אבן ויעו אותם ויאמר אל אלה
אני ואספה אל עני קבר את אל אבתי אני
המקדית אשר בשרה עקרון הדין נעמה
אשר בשרת המכילה אשר על כעני נעמה א
הרץ נעמן אשר קנה אברהם את השדה מאת
עקרון הדין לאותה קבר שמה קברו את אברהם
אשר בשרת אשתי שמה קברו את יצחק ואת רבקה
אשתי שמה קברתי את אלה מקנה השרה
המקדית אשר בשרה נעמה רת ויבן יעקב
לשית את בניו ואסר רגליו אל המטרה ויעק
ויאסר אל עשוי ויסל יוסף על כעני אביו ויבן
עליו וישקלו ויעו יוסף את עשוי את הרמאם
הרמאם את אביו וירגשו הרמאם את שש א
וימלאו לו אבנים ויבן מין מלא ויבדקו טעמים
ויבדקו את טעמים טעמים ויבדקו ויבדקו
ויבדקו יוסף את בניו פרעה לאמר מאת
כעני נעמה וירא אביו את בניו ויאמר אל
השוער לאמר מה אביו אביו מה בשרה אשר
בשרה לטעין כעני טעמי הקבוצ ויעה אעלה
אני אקברה את אביו אשתי ואמר פרעה
עלה וקבר את אבך מאשר השוער ויעל
וסף לקבר את אביו ויעלה את כל בניו פרעה
דקני בתי וכל זקני ארץ מצרים וכל בית יוסף
ואלו וכל אבן רך טעם ואבן וכל זקני ארץ
גשן ועל עמית אבן טעם פרשת יהוה המועד
כעני מיר ויבאו עקרון האשר את בניו
היבדן ויסקרו שם כעני גדול וכעני מאד ויעש
לאביו אבן טעמי טעמים וירא ושם הארץ כעני
את האבן מיר האשר ויאמר אל בניו ויעל

לכונן עמית ויעשו מיר לכן מאשר טעם וישא
בעני הדין ויעשו מיר לכן מאשר טעם וישא
אלו בני ארית נעמן ויקבר ויעשו מיר וישא
שדה המכילה אשר קנה אברהם את השדה
לאותה קבר מאת עקרון הדין על כעני נעמה א
ויעש יוסף מיר בשרת אלו וכל רגליו ויעל
אתו לקבר את אביו ארית קברו את אביו וירא
אליו יוסף כי בשרת אביו ויאמר לו יעשמי יוסף
השם שיש לי את כל רגעי אשר גמלתי ארתי
וישן אל יוסף לאמר אבך ענה לני בתי לאמר
מה תאמרו ליוסף אלא שאני אשע ארוך וישא
כי רגעי גמלך ויעה שאני אשע עמך ארתי
אבך ויבן יוסף ויעה ששן אשע עמך ארתי
ויפלו לניו ויאמרו הני לך לעבדים ויאמר
אלהם יוסף אל תראו כחלואי אלהים אני והם
לשפחה עלי רעה אלהם השבת לשבת למועד
ועשה ביום הזה להיות עמית ויעה אל הדין
אמר אנכי כלל אתכם זאת טעמי ארתי ויעה
ויבן על לבם ויעש יוסף במצרים והוא מיר
אביו וירא יוסף מלא ויעשו טעם וירא יוסף
לפרש בניו ויעשו טעם מיר כעני נעמה ידו
על בניו יוסף ויאמר יוסף אל אלו אנכי כעני
אלהים סקר יוסף אלהם והעלה ארתי כעני כן
הארץ והוא אל הארץ אשר נשע לאמר כעני
לערוך וליעקב וישבע יוסף את בניו ישראל
לאמר סקר יוסף אלהם אלהם העלה ארתי
עמתי מדה יוסף יוסף מלא ויעשו טעם
ויעשו ארתי ויעשו מלא ויעשו מלא ויעשו מלא

ואלה טעמי בני ישראל הנאמר בערבות אר
יעקב אש ויבדקו מיר רחוב טעמי בני ויהודה
יששכר זמל ומנחם דין ופתח גר ואשר ויהו
כל יעקב ידו יעקב טעמי נעש ויבדקו ריה
בני עמית ויעה יוסף וכל אלו וכל הדין הדין
ועי ישראל עניו ויעו ויעו ויעו ויעו ויעו ויעו
מלא ותכולה הארץ אלהם
יעקב מלך חרש טעמי בניו אשר לא יע אר
יוסף ויאמר אל בניו הנה עשני ישראל כעני
ועשמי כעני הכהן נחמתי לכן יוסף והדין
כי תקראו בניו מלכות ויעה אבן הארץ טעמי
ועלם בני ישראל בין הארץ וישמו עליה ש
כעני כעני נעמה כעני נעמה ויעו מוסקו
לפרעה את פרשת אר רעומס ויאמר עש את
כעני וכן פרשן ויעו כעני בני ישראל ויעו
מיר ויעו את בני ישראל כעני ויבדקו א
היה כעני נעמה קשה כעני נעמה ויעו כעני
עברה בשרה את כל עבדתי אשר עבדו כעני
כעני ויאמר מיר כעני נעמה לני ליהודי העברות
אשר הם אלהם שפרו היום השנות פרעה ויאמר
בדרכו את העברות וירא עני על הארץ ויעו
הוא ויבדקו את בניו ויעו כעני נעמה ויעו
המקדית את האלהים ויעו עשוי ויעו ויעו
אליו מיר כעני נעמה ויעו את הארץ ויעו א
מלך מיר כעני נעמה ויעו את הארץ ויעו ויעו
הדין הדין ויעו את הארץ ויעו ויעו ויעו ויעו

אל פרעה כי לא כעני הכעני העברות כי
ליות הנה כעני הנאמר אלה המולדות ויעו
ויעו אלהים המולדות וירב העם ויעשו כעני
ויהו כי ירא המולדות את האלהים ויעו כעני
בתים ויעו פרעה לכל עמו לאמר כל יוסף
היודי הארחה השליכה וכל השבת לחיו
וידן אש כעני בניו ויעו את בניו ויעו האשה
ותלך בן וירא אביו כי טוב הוא ותעשהו שלשה
יודים ולא יכלה עור העשני ותקרה לו כעני
גמל ותלכורה מלכור ובשרת ותשמה את הילך
ותשם כעני על שפת האר ויהעב ארתי כעני
לדעה כעני יעשה לו ותדך פרעה לרוחן על
האר ויעשהיה הלכת על יד האר והוא אר
התבה כעני הסוף ותשלח את אביתה ותקרה
ותקרה ותראה את הילך ותענה כעני ותלכור
עליו ותאמר מילך העברים זה ותאמר ארתי
אל בת פרעה הארד וקראתי לך אשה כעני
כעני העברות והען לך את הילך ותאמר לך
בת פרעה לני ותלך העלמה ותקרא ארתי
הילך ותאמר לה בת פרעה הילכי את הילך
הזה ותענה לו ואני אהן את שמך ותקרה ותאמר
הילך ותענה לו ואני אהן את שמך ותקרה ותאמר
פרעה ויהי לה עון ותקרא שמו בשעה ותאמר כי
כעני המים משה ויהי כעני כעני ויעו כעני
כעני ויעו ארתי וירא כעני כעני וירא אש
כעני כעני אש כעני כעני ויעו כעני כעני
וירא כי אין אש וירא את הכעני ויעו כעני כעני
ויעו כעני כעני ויעו כעני כעני ויעו כעני כעני
ואמר לרשע למה תהרע ויאמר כעני כעני
לאש שר ושפט עליה הלהיגי אתה אבן כעני
הרדת את הכעני וירא כעני ויאמר אבן נעמה
הדין וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש
לדיגאת כעני ויפרח כעני כעני פרעה ויעו
כעני כעני ויעו כעני כעני ויעו כעני כעני
כעני ותבאנה ותדלנה ותבאנה את הדין כעני
לחשקות אבן אביתן ותבאנה ויעו כעני כעני
וקם כעני וישען וישק את טעם ותבאנה אל
רעואל אביתן ויאמר כעני כעני כעני כעני
ותאמרן אש כעני ויעו כעני כעני ויעו כעני
רעה לני ויעו את הארץ ויאמר אל מירתי ויעו
למה זה עשיתך את האש קראן לו ויאמר לרשע
ויעו כעני כעני ויעו כעני כעני ויעו כעני כעני
למה זה עשיתך את האש ויעו את עברה כעני
לכעני ותלכורן וקרא את שמו כעני כעני כעני
כעני כעני כעני

עליו מלך רמלך כי המכות אשר אתה עושה
עליו ארבות קרש הוא ויאמר אמי אלהי אבד
אלהי אבותי אלהי יצחק אלהי יעקב ויסת
משה פני כי יאמר מהבית אל האלהים ויהי
רמלך רמלך את עמי אשר במצרים ויהי
ענקתם שמועתי כפי נשתי כי ירעה את מנאפי
וארד להצילו ביד מצרים ויהלעלתי בן הארץ
היהוה אל ארץ טובה והוציאת אל ארץ זבת חיים
ורבט אל מקום הבטני והלחי והאביר והקרוי
והלחי והבטני ועשה הנה ענקת בני ישראל באת
אלו וגם ראיתי את הלחי אשר מצרים בלחי
אלהם ועשה להם ואשדלתי אל פרעה והוציאת
עמי בני ישראל מצרים ויאמר משה אל האלהים
כי אמי בני אלך אל פרעה כי אצוה את בני ישראל
במצרים ויאמר כי אלהי עמך זה לך האלה כי
אמי שלחתי בן ישראל את העם מצרים הענקת
את האלהים על הנה הזה ויאמר משה אל
האלהים הנה אלהי מצרים ויהלח אבירי
לדם אלהי אבותיכם שלחתי אליכם ואמרתי לומר
שם משה אביר אלהים ויאמר אלהים אל משה
אתה אשר אלהי אבירכם בן האביר לפני ישראל
אתה שלחתי אליכם ויאמר עוד אלהים אל
משה בן האביר אל בני ישראל והנה אלהי אבותיכם
אלהי אבותי אלהי יצחק אלהי יעקב שלחתי
אליכם השמי עולם הזה ואת לוח לך אספת
את קני ישראל ואמרת אלדם יהוה אלהי אבותיכם
וגיה אל אלהי אבירכם יצחק ויעקב לאמר פקד
פקדתי אתכם ואת העשוי לכם במצרים ואמר
אלהי אתכם בעני מצרים אל ארץ הבטני והלחי
והאביר והקרוי והלחי והבטני אל ארץ זבת חיים
ורבט ושמועתי לקרן ובאת אלהי וקני ישראל
אל מלך מצרים ואמרת אליו יהוה אלהי העברים
גרתה עמי ועשה נדבתי ארץ שששת טיפס במצרים
ועבדתי ליהוה אלהי ואני ידעתי כי לא יתן אתכם
מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה ושלחתי את
יוה הכהני את מצרים בכל מצרתי אשר אעשה
בקרבו ואחרי כי ישלח אתכם ונתתי את חן רעם
הזה בעיני מצרים והיה כי תלפון לא תלכו ויקח
ושאלה אשר משכנתה ואתה ביתה ככה ככה
ובלי דם ושמלת ושבתה על גביכם ועל בני יכם
ונגלת את מצרים ויען משה ויאמר הן כן לא
אמינו לי ולא שמועתי בקולי כי אמרו לא יאמר
אלך יהוה ויאמר אלהי יהוה מזה בידך ויאמר
משה ויאמר השליכו ארצה וישלכו ארצה
ויהי לנו וינס משה פניו ויאמר יהוה אל משה
שלח ידך ואלך בנבוי וישלח ידו ויחוקו ב יד יי
לקשה כספן בלען יאבתי כי נחא אמר יהוה
אלהי אבותם אלהי אבותי יצחק אלהי יעקב
והאמר יהוה כי עור הנאמן ידך בידך ובה ידו
בזיוקו ויחוק והנה ידו בנעית כספן ויאמר העם
ידך אל חוקך וישם ידו אל חוקי וישלח ברוך
הנחם שפת כבשורו והנה אב לא אמיש לך וי
ישמעו לקול האת הראשון והאביון לקול האת
האחרון והיה אם לא אמינו גם לשני האתות האת
ולא ישמעו לקול ולקול כפייהו האר ושקפת
היבשה והיו המים אשר תקול פן האר ונתן לדם
במשה ויאמר משה אל יהוה בן אמי לא איש
בבנים אביו כי כחמול גם כחמול גם כחמול

אל עבדך כי כבוד פה וכבוד לשון אביו ויאמר יהוה
אליו מי שם פה האב אמי מי ישם אלים ארשתי או
פקח או עור הלא אביו יהוה ועשה לך האביו אלהי
עם פך והוריתך אשר תרבו ויאמר בני אמי שלח
אל ביד השלח ויורר את יהוה במשה ויאמר הלא
האין חוקי הלוי ידעתי כי בידך ידבר הוא וגם אביו
הוא יאמר לקראתו ואלך ושמור בלבו ויבדת אלך
ושבת את הדברים פניו ואמי אלהי עם פך ועם
אלו יאמר לקראתו ואלך ושמור בלבו ויבדת אלך
פיה והוריתך אתכם את אשר תעשן ויבדת הוא לך
אל העם ולמה הוא יהוה לך למה ואתה תהיה לך
אלהים ואת המשה הזה תקח בידך אשר תעשה
בואת האתה
ויבך משה וישם אל ידו ונתנו ויאמר לו אלמה נא
ואשובה אל אלהי אשר במצרים ואיך העושים
ליום ויאמר יהוה למשה לך שלום ויאמר יהוה
אל משה במדיו לך טוב מצרים כי ברוי כל
האנושים המבטשים את נפשך ויקח משה את
אשתו ואת בניו וירכבם על החמר וישם ארנה מצרים
ויקח משה את משה האלהים בידו ויאמר יהוה
אל משה במדיו לך טוב מצרים כי ברוי כל
אשר שפתי בידך ועשיתם לפני פרעה ולא אלהיך
את לבו ולא ישלח את העם ויאמר אל פרעה
כה אמר יהוה בני ישראל ואמר יהוה שלח
את בניו ויעשתי והמאן שלחתי הנה אביו אבך
בני בכרך ויהי בכרך כמלך ויפגשוהו יהוה ויבקש
המיתו ותקח עפרה עיר ותכסהו את ערלתו בנה
ותגע לרגלו ותאמר כי חתן רמות אתה לו ויהי
במט אמונה וכן רבים למולת
ויהוה אל אלהיך לך לך את משה המדינר
ויקח ויפגשוהו בנה האלהים וישקלו ויצר משה
לארץ את בני דברי יהוה אשר שלחו את
האת אשר עשה ויבך משה וארץ ויאמרו את
זקני בני ישראל ויהוה אלהיך את כל הדברים אשר
רבי יהוה אל משה ויעש האת לעני העם ויאבדן
העם וישמועו כי פקד יהוה את בני ישראל וי
את עניו ויקרו וישלחו אלהי משה וארץ
ויהוה אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח
את עמי וילעו לך בכרך ויאמר פרעה מי יהוה
אשר אשמוע בקולו שלחתי את ישראל לא ידעתי
את יהוה גם את ישראל לא אשלח ויאמר אלהי
העברים נקרא עליי נדבתי לא דרך שלשתי יובי
במדין ומצוה ליהוה אלהי פן יפגעו בדברי או
בארץ ויאמר אלהים מלך מצרים למלך מצרים
וארץ פקדו את העם מועשיו לך ללכד לרובם
והאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והעם
אתם כספדלתם ויש פרעה ביום ההוא את הנאשים
בעם את שטרי לאמר לא תאמסין לתת הפן לעם
ללבו הלבנים כחמול שלטם הם ויבן וקטשו לרוב
הפן ואת כספתם הלבנים אשר הם עשית רמול
שלטם השיבו עליהם להחור עו מועשיו בנפשותם
על כן הם ענקים לאמר נדבתי מצוה לא ידעתי
הכבר העבדה על הנאשים ויעשו בני ואלך ישעו
במדין טקד ויצאו נשתי העם וישטרו ויאמר אל
העם לאמר כה אמר פרעה אעני נתן לכם הן אתם
לכו קחו לכם הן באשר המוטא כי אין ג
מועברתכם דבר ויפני העם בכל ארץ מצרים
לקשש קטלחון ונגששים אצים לאמר כה
מלשכים דבר ים ביום כמשר ביות הרבהן ויכו

שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נשתי פרעה
לאמר מרוע לא כליתם חוקכם ללבו כחמול שלטם
גם כחמול גם היום ויבאו שטרי בני ישראל ויעשו
אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדך רובן
אין נתן לעבדך ולבנים אמרים לעני עשוי ויהי
עבדך מוכים וחטאת עבדך ויאמר נתיבם ארצה
נרפם על כן אתם אמרים נלמה נצוה ליהוה ועשה
לכו עבדך והבן ונתן לכם והבן לבנים נתנו ויאלו
שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא יאמרו
מלשכים דבר ים ביום ויפגעו את משה ואמר
האין נבכים לקראתם בלאתם באת פרעה ויאמר
אלהם ירא יהוה עליכם וישפט אתם הבאתם את
רולתי בעיני פרעה ובעני עבדך לתת לרוב בירם
להרגני ושם משה אל יהוה ויאמר אליו למה
הרעתה לעם הזה למה זה שלחתי ויבא בארץ
אל פרעה לרוב בשמך הרע לעם הזה והלוי לא
העלת את עבדך ויאמר יהוה אל משה עשה הנה
אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלח ויפגו
חזקה וישם בארץ
אל משה ויאמר אליו אני יהוה אל ארץ מצרים
אל יצחק ואל יעקב בלי שמו יהוה ויהי
נרעתי להם ובהקמתי את ברוי אתם לתת להם
את ארץ מצרים את ארץ מצרים אשר רוב בירם
את שמועתי את אלהי בני ישראל אשר מצרים
במצרים אתם ואמר את ברוי לכן אמר לפני
ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם ממצרים ונתתי את
מצרים ונתתי אתכם במצרים ונתתי אתכם במצרים
ברוע נשתי ובשפתים גרלים ולקחתי אתכם לך
לעם ויהי לך לאלהים וירעם כי אני יהוה
אלהיכם הוצאתי אתכם ממצרים ונתתי אתכם
והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את יהוה
לתת אתה לאביתם ליעקב ויעקב ונתתי אתה
לכם כמורשת אני יהוה ויבדו משה פן אל
ישראל ולא שמועו אל משה מוקדו רוח ומועברת
קשה
וידבר יהוה אל משה לאמר בא דבר אל פרעה
מלך מצרים וישלח את בני ישראל בארץ מצרים
משה לפני יהוה לאמר בני ישראל לא שמועו אלי
וארץ ישמעתי פרעה ואני על שפתים
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויעם אל בני ישראל
ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל
בארץ מצרים
אלה ראשית בית אבותם
בני ראובן בכר ישראל חזקן ושלח חזקן ויבן
אלה משפחת ראובן ובני שמוען ויבא ויבן
ואהרן ויבן ואלו וישאלו בן הבטני אתה משפחת
שמוען ואלה משפחת בני לוי לתליתם ארשן וקהת
ובורר ויען חזקן שבע ושלושים ובאת ששה בני
ארשן לבני שמוען למשפחתם ובני קהת למר
וישאר ויבן ויעניאל וישן חזקן שלש ושלושים
ובאת ששה ובני מרדכי פולח ויבן אלה משפחת
הלוי לתליתם ויקח עמרם את ויבדד דתו לוי
לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ועני חזקן עמרם
שבע ושלושים ובאת ששה ובני מרדכי ויבן
ובני עזאל משהאל ואלעזר ויבן
אהרן את אלושבעת בענינים אלות נשתי לוי
לאשה ותלד לו את נדב ואת אביתו את אלעזר
ואת איהרן ובני קהת אשר ואלעזר ואביתו
אלה משפחת הקרוי ואלעזר בן אהרן לקח

בנות פוטאל לו לאשה ותלד לו את פוטאל אלה
ראשית אבות הלויים למשפחתם הוא אהרן ובשור
אשר אביו יהוה להם והוציא את בני ישראל מארץ
מצרים על צמאתם הם המצרים אל פרעה מלך
מצרים להוציא את בני ישראל מצרים והוא משה
ואהרן והיו ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים
וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה
דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני אומר
אליו ויאמר כשה לנתי יהוה הואני קול שפתי
ואמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים למר עשה
ואהרן אחיך יהיה נביאך אלהי דברי את כל אשר
אמר ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני
ישראל בארץ מצרים ואת אקשה את לב פרעה והרביתי
את אתי ואת בנותי בארץ מצרים ולא ישמעו אלכם
פרעה ופגרו את ידו במצרים והוצאתי את בני
ישראל מצרים כי אני יהוה בנשתי את ידו על מצרים
והוצאתי את בני ישראל מצרים ויעש משה ואהרן
כאשר צוה יהוה אלהם בני עשו ומשה בן שבעים שנה
ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברים אל פרעה
ויהוה אל משה ואל אהרן לאמר בני דברי אלכם
פרעה לאמר נתן לכם מוסת ואמרת אל אהרן קח את
פרעה ושלח לפני פרעה יהי לפניו ויבא משה ואהרן
אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלח אהרן את
מטו לפני פרעה ויבן עבדיו ויהי לפניו ויבא גם
פרעה ויבן עבדיו ולבשטים ויעשו גרם וחרטומי
מיצרים בלשתיים כן וישלחו את משה וי
לחננו ויבן משה אהרן את משה ויחזק לב פרעה
ולא שמועו אלהם כאשר דבר יהוה
יהוה אל משה בכר לב פרעה באן לשלח העם לך
אל פרעה בכך תהי יצא המים וצמאת לקראתו על
שפת היאר והמטה אשר נתתי לנשתי תקח ביד
ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחתי אלך לאמר
שלח את עמי ויעבדו במדין ונתתי לא שמועתי ע
כה אמר יהוה באת תרעם אני והיה הנה אבני
מכה במטה אשר בידו על המים אשר ביאר ונתקבו
לדם והרגה אשר ביאר המות ובאש היאר וי
מצרים לשתות מים פן היאר ויאמר יהוה
אל משה אמר אל אהרן קח בשר ונתה ידך על מימי
מצרים על נהרותם על אריותם ועל אמוניהם ועל כל
מקוה מימייהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים
ובעצם ובאבנם ויעש כן משה ואהרן כאשר צוה
יהוה וירם במטה ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה
ולעני עבדיו והפכו כל המים אשר ביאר דם והרגה
אשר ביאר בות ובאש היאר ולא יכולו בני
לשתות מים פן היאר והיו הרם בכל ארץ מצרים ויעשו
כן חרטומי מצרים בלשתיים ויחזק לב פרעה ולא שמוע
אלהם כאשר דבר יהוה וכן פרעה ויבא אל ברוי
ולא שת לבו גם זאת ויחפץ כל מצרים סביו
היא מוסת לשתות כי לא יכולו לשתות מימי היא
ויבא שבעה ימים אחריו המות יהוה את ריאה

עליו ואמר משה בזה יהיה לכם עמוד בשר לאכל ולחם
בבקר לטעם בשר ויחיה הנה את הלהיכם אשר אתם מביאים
עלי ועליו מזה לא עליו הלהיכם כי על יהוה ואמר משה
אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קבלו יהוה בזה
שמו את הלהיכם ויהי כדבר אהרן כי על עתה בני ישראל
ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בעיני
וידבר יהוה אל משה לאמר שמעתי את הלהיכם בני ישראל
דבר אליהם לאמר בין העיניים תאכלו בשר ובבקר תשבועו
לחם וירעוכם כי אני יהוה אלהיכם ויהי בעיני ובעל השלי
ותקטט את הכולה ובבקר היתה טפחת הטל טפח לבשר
ותקטט טפחת הטל והנה על פני המדבר דק בל טפח דק בבקר
על הארץ וירא בני ישראל ואמרו איש אל אחיו בן רוח הוא
לא ידענוהו הוא ידענוהו משה אלהים הלאם אלהיכם אשר יהוה
לכם לאכלה זה הדבר אשר היה יהוה לקטו מבני איש לבן
אכלו עמו לגלותו מספר נפשכם איש לאיש בארץ
הקדו ועשו כן בני ישראל וילקטו המדבר והבמקום אשר
בעמק ולא העדיף המדבר והבמקום לא חסרו איש לבן
אכלו לקטו ואמר משה אלהים איש אל יהוה במבט ער קר
ולא שמעו אל משה ויהיו אנשים מבני עד בקר ויהיו תולעים
ורבש ויקטו עליהם משה וילקטו אתם בבקר בבקר איש כפי
אמרו וזה הטעם נמשך ויהי יובם השטי לקטו לחם משנה
שני העמוד לאמר ויבאו כל נשאי העדה ויצדו למשה ואמר
אלהם הוא אשר דבר יהוה שבקו שבת קדש ליהוה מחר את
אשר תאפו אפי ואת אשר תשלו בשלו ואת כל העדה הניחו
לכם לבשמה ער הבקר ויזו אתו ער הבקר כאשר עשה
משה ולא הפאיש ורבוה לא היתה בו ואמר משה אכלתו
היום כי שבת היום ליהוה היום לא תבטחו משה שבת ימים
תלקטו ויהוה השביעי שבת לא יהיה בו ויהי יובם השביעי
יבאו מן העם לקטו ולא בוצאו ואמר יהוה אל
משה עד אנה מאנחתם לשוקר משה ויהוה ראו כי יהוה נתן
לכם השבת על כן הוצא אתו לקטו לכם ביום השטי לחם ימים שבו
איש תליתו אל יבאו איש ממקומו ביום השביעי וישבתו העם
ביום השביעי ויקראו בני ישראל את שמו בן יהוה ויהוה
לפן ועקבו כשפלות ברבש ואמר משה זה הדבר אשר היה
יהוה מלא העמר מבני לבשמה לררתיכם לבוען וראית
הלחם אשר האמלתי אתכם בבשר בהיבוא אתכם מארץ
מצרים ואמר משה אל אהרן קח מצננת אלה ונתן שמורה
מלא העמר מן המזל אתו לקטו יהוה לבשמה לררתיכם
כאשר היה יהוה אל משה ויצדוהו אהרן לפני העדה לבשמה
ובני ישראל אכלו את המן אביעם שנה עד אבא אל ארץ
ושבת את המן אכלו עד אבא אל קצה ארץ כנען והעמדו
עשרות האמה הוא
ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין לבסעיהם על פי יהוה
וילכו בדרך ימים ואין מים לשתות העם וירב העם עם משה
ואמרו הנה לנו מים פשתו ואמר להם משה מה הלהיכם
עמדו בזה הנסיון את יהוה ויעבדו שם העם למים וילך העם
על משה ואמר למה זה העליתנו מבצרים להביא אתה ואת
בני ואת מקמי מצננת ויעקב משה אל יהוה לאמר מה אעשה
לעם הזה עוד מעט וסקלני ואמר יהוה אל משה עב
לפני העם וקח אתך מן בני ישראל ומטר אשר הכית בו את
היאר קח בידך והלכת הנה עמו לפניך שם על העיר בחרב
והכית מצור ויבאו מבני מים ושתי העם ויש כן מים לעני
זקני ישראל ויקרא שם המקום מטה ומי היה עד רוב בני
ישראל ועל נסתם את יהוה לאמר הנה יהוה בקר בני א
אין
ויהשעו וילחם עם ישראל ברפדים ואמר משה אל
יהוה שפחה משה ויבא הלחם בעמלק מחר אבני נזם
על ראש העני ואנשים ויבא הלחם בלחם מדי ויעש והושע מאשר

אמר לו משה להלחם בעמלק ויבאו אהרן ודודו עלו ראש
הגעבה והיה מאשר ימים משה ידו וגבר ישראל וכאשר
עלו ידו וגבר עמלק וידי משה כבדים ויקחו אבן וישבו
תחתיו ושב עליו אהרן ודודו תמוכו בידים מזה אחד ומזה
אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש ויחוש והושע את עמלק
ואת עמלק ואת
ואמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושמעו באזני השמע
כי בחרה אמורה את זמר עמלק מוחלת השמים וכן משה כותב
ויקרא שמו יהוה סי ואמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה
בעמלק מחר דר
וישמעו יתרו כהן מדין חותן משה את כל אשר עשה אל ידם
למשה ולשאר עמו כי הוציא יהוה את ישראל מבצרים
ויקח יתרו חותן משה את עפרה אשה משה אחר שלוחיה
ואת שני בנות אשר שם הארץ גרסם כי אמר גר היותי מארץ
מצרים ושם הארץ אליעזר כי אלהי אבי בעדיו ויעלו מחרב
פרעה ויבא יתרו חותן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר
אשר הוא אצלה שם הר האלהים ואמר אל משה אני חתנתך
יתרו בא אלך ואשתך ועמי בנה עמה ויעבד משה לקראת
החזן וישתחו וישקו לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו
אלהם ויספרו משה ליהוה את כל אשר עשה יהוה למצרים
ולמצרים על אודת ישראל אל כל התלואה אשר מיאסתם בך
ועלם יהוה ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל
אשר העליו מדי מצרים ואמר יתרו ברוך יהוה אשר העליו
אתכם מדי מצרים וכיור פרעה אשר העליו את העם ממצרים
במצרים עשה ויעשו מן גזלו יהוה מכל האלהים כי ברבש אשר
זר עליהם ויקחו יתרו חותן משה עליו ומצרים אלניהם ויבא
אהרן וכל בני ישראל לאכל לחם עם חתן משה ויבאו
האלהים ויהי במוצאת יושב משה לטפח את העם ויעמדו
העם על משה מן הבקר עד הערב וירא חתן משה את כל
אשר הוא עשה לעם ואמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה
לעם כדל קטני ישראל לאכל לחם עם חתן משה מן הבקר
עד ויאמר משה לחתנו מי יבא אל העם לדבר אלהים כי
יהיה להם דבר מאלי ושמעתי מן איש ויבין ענה והודיעתי
את חקי האלהים ואת חותני ואמר יהוה משה אליו לא טוב
הדבר אשר אתה עשה נבל בעל וגאון העם הזה אשר
עמדו כדל מן הדבר לא יוכלו עשהו לבקר עתה שמעו
מקלי איעזר ויהי אלהים עמך הלא אתה לעם מול האלהים
והבאת אתה את הדברים אל האלהים והזהרת אתה את
העם ואת החיות והודעת להם את הדרך ילכו בה וארץ
המצרים אשר עשית ואתה הוצא מבבל העם אנשי זול ירא
אלהים אנשי אמת שגאי בצע ושמות עליהם טרי אלקים טרי
מאת טרי רמשים וטרי עשרה ושמעו את העם מבבל עת
ויהי כל הדבר הגדל ויבאו אלך וכל הדבר הקטן ושמעוהם
והקדו מעליו וישא אהרן אב את הדבר הזה תעשה ויעזר
אלהים ויכלת עמך וגם כל העם הזה על מקומו בא משקיהם
וישמעו משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר ויבחר משה
אנשי זול מכל ישראל והיו אלהם ראשים על העם טרי אלקים
טרי מאת טרי רמשים וטרי עשרה ושמעו את העם מבבל
עת את הדבר הקשה ויבאו אל משה וכל הדבר הקטן ושמעו
הם וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו
כדש השלישי ליבאת בני ישראל מארץ מצרים מים רדוד
בא מדבר סיני ויסעו מרפדים ויבאו מדבר סיני ויהוה
מבדבר ויזו שם ישראל נד ההר ומשה עלה אל האלהים
ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבני יעקב והגיד
לבני ישראל אתם אלהים אשר עשיתו למצרים ואשאל אתכם
על נפשו וישא אתכם אליו ועתה אם שמעו רמשים
מקלי ושמעו את מדיתי ויהיה לי סלה מכל העמים כי
כל הארץ ואתם תהיו לי כמלכת כהנים ובי קדושים ואל

הרבים אשר תדבר אל בני ישראל ויבאתם ויקראו ליהוה
העם וישם לפניכם את כל הדברים האלה אשר שהו יהוה ועשו
כל העם ידו ויאמרו כל אשר דבר יהוה משה וישב משה
את דברי העם אל יהוה ואמר יהוה אל משה הלא אנכי
אלהי בעם ושמעתי ואל דבר העם כי יד עמך ואמר אפוא
לעולם יגד משה את דברי העם אל יהוה ואמר יהוה אל
משה לך אל העם ודברתם להם ויבחרו וכפסו שמעוהם ויהי
מנעם ליום השלישי כי ימים השלישי יד יהוה לעני כל העם
על הר סיני והגבלת את העם סביב לאמר השבו לכם עלות
בחר ונצל בקצתו כל הנגע בחר מות ימות לא תעבידי כי
סקול סקל אי יהוה אב פהמה אב איש לא יחיה במשך
היבל המה ועליו בחר וידר משה מן ההר אל יהוה ויקרא את
העם וכפסו שמעוהם ויאמר אל העם הוי נמנעם לשלש ימים
אל תגשו אל אשה ויהי ימים השלישי בחרתם בחר ויהי קדו
ובצרים ועשו כדור על ההר וקל שחר חוק מאר ויחדר כל העם
אשר במדבר ויעבד משה את העם לקראת הארץ ימים מן
הבוצות ויהי עמו בתחתית ההר והר סיני עשן כדל מפני אשר
ירד עליו יהוה כשן ועל עשן בעשן הכפסו ויחדר כל ההר
מאד ויהי קול השפיר הולך ויחוק מאר משה דבר האלהים
ועשו כקול וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויבא אל
יהוה למשה אל ראש ההר ועל משה ואמר יהוה אל משה
דבר העם מן הר סיני אל יהוה לראות ויבא מן הר סיני אל
הכנים מאשים אל יהוה ויקראו מן הר סיני ביום יהוה ואמר
משה אל יהוה אל יהוה לעלית אל הר סיני כי אנה העדה
בני לאמר הגבל את ההר וקדשתי ואבאר אליו יהוה לך רך
ועלית אתה ואהרן עמך והכנים והעם אל יהוה לעלית
אל יהוה כי יפוצם וירד משה אל העם ויאמר אלהים
וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר
אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאת מארץ מצרים
במצרים מבית עבדים לא יהיה קר אליהם אחרים על פני לא
העשה לך פסל וכל מיניו אשר בטמים מבועל אשר מארץ
מצרים ואשר בטמים מותר לארץ לא תשתחוה להם ויבא
העבורם כי אנכי יהוה אלהיך אלקיך בקר עזי אבתי על פנים
על שלשים ועל רבעים לשנתי ועשה חסד לאלקים לאהבתי
ולשמתי ויעליתם ויבא אל העם ויאמר אלהים
כי לא יקה יהוה את אשר שא את שמו לשוא
וכפר את יום השבת לקדשו ששה ימים העבר ועשית כן
כל אמתך ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כן
מולאבה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ופחותך ויך אשר
בשעריך כי ששה ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ
את הים ואת כל אשר בהם ויחלבוהם השביעי על כן בחר יהוה
את יום השבת ויקדשתי כבוד את אבתי את אשר
למוען ארבען ביום על הארבעה אשר יהוה אלהיך ויקדש
לא הרעו לא תאמרו
הגנב לא תענה ברעך עד שקר
החומר ביד רעך לא תחמר אשת עמך ועבדו ואמהו ויטור
וחרמו וכל אשר לרעך
וכל העם ראים את הקול את הלהימים ואת קול השפיר את
הר העשן וירא העם ויעשו ויעמדו מרחק ויאמרו אל משה
דבר אתה עמנו ונשמעה ואל דבר עמנו אלהים מן המדבר
ואמר משה אל העם אל תראו כי לפעמי נסיתו אלהים בא
האלהים ובעמד תהיה אהבו על נפכם לבלתי תלואו ויעמדו
העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים
ויאמר יהוה אל משה מה לאמר אל בני ישראל
אתם ראיהם מן הר שמים דברתי עמכם לא תעשו א
אלהי כסף אלהי זהב לא תעשו לכם מזהב ארבה תעשה לי
זכרות עליו את עליהו ואת שלמוך את אשך ואת שלמוך
בכל המקום אשר אמור את שמו אצל אלהי ופרסוף את

האין בהם בטבעת האין היוהברים לאיסור ומכאן נהנה אל
האין את הערת אשר אתה אלוך ועשית כפרת זהב טהור
אבותיו ולווי אביה ואמה ולווי רחובת ועשית טעם כרבים
זהב מוקשה העשה אתם מישי קצת הכפרת ועשית כרוב
אלוך מוקשה מזה וכרוב אלוך מוקשה מזה כן הכפרת העשית
את הכרבים על שני קצותיו והיו הכרבים פרושי כמקובל מעלה
סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת
יהיו בני הכרבים ונתת את הכפרת על האין כילבועלה ואך
האין נתן את הערת אשר אתה אלוך ועשית לך שם ודברתי
אתך כן כפרת מבוין טעם הכרבים אשר על האין הערת את
כל אשר אביה אתה אל בני ישראל
ועשית שלוחן עניי טעם אבותי ארכו ואמה רכבו ואמה ולווי
קבולו ועשית אתו זהב טהור ועשית לו זהב כרבים ועשית
לו מסגרת טפוח סכים ועשית זהב למסגרתו סכים ועשית
לו ארבע טבעות זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר
לארבע האליו לעבות המסגרת תהיון הטבעת לבתים לבד
לשאת את השלוחן ועשית את הכרבים עניי טעם ועשית ארבע
זהב ונתת בהם את השלוחן ועשית קערותיו וכפתיו וקשויו ויו
וכנפותיו אשר יסך בהן זהב טהור העשה אתם ונתת על
השלוחן להם פנים לפני המיד
ועשית כפרת זהב טהור מוקשה תיעשה המערה ורכבה וקטו
גביעיה כפתריה ופרחיה כמטה יהיו וששה קנים יצאם כמטה
שלשה קני כנניה מוקשה האלוך ושלשה קני כנניה כמטה השני
שלשה אבנים מוקשים כמטה האלוך כפתר ופרח ושלשה
גביעים מוקשים כמטה האלוך כפתר ופרח כן לששית הקנים
היצאם כן המערה וכמטה ארבעה אבנים מוקשים כפתריה
ופרחיה וכפתרי תחת שני הקנים כמטה וכפתר תחת שני הקנים
כמטה וכתריהן שלוחן טהור וזהו המטה האלה ויאה ועשית
קטויה הקנים היצאם כן המערה כפתריהם וקנים כמטה
יהיו כלה מוקשה ארבע זהב טהור ועשית את גיהות טבעת הערה
את גיהות האור על עבר פניה ומלכותיה וכפרותיה זהב טהור
כסך זהב טהור ועשית אתה את כל המדים האלה ויאה ועשית
בתבניתם אשר אתה מראה בהר
ועשית עשר יריעות שש משר וכתלת וארבע ותלעו עני
כרבים מעשה חרובת העשה אתם ארך היריעה האלה טעם
ועשיתם באמה ורבע ארבע באמה היריעה האלה כורה אלה
לכל היריעה חרובת היריעה האלה אשה אל אלה
וחרובת יריעת חרבת אשה אל אלה ועשית ללאה תבלת על
שפת היריעה כמורה האלה כן העשה בשפת היריעה
האלה וחרובתם ללאה העשה בקצה היריעה אשר במורה
השנית מוקבולת הלאה אשה אל אלה ועשית חרובת קרסי
זהב וחרבת את היריעה אשה אל אלה בקרסים והיה ריבוען
אלוך ועשית יריעת עדים ללאה על המושבן ועשית עשר יריעות
יריעת העשה אתם ארך היריעה האלה שלשים באמה ורוב
ארבע באמה היריעה האלה כורה אלה לעשית עשה יריעת
וחרבת את חרובת היריעה לבר ואת שש היריעה לבר וכפתר
את היריעה הששית אל כול פני האהל ועשית חרובתם ללאה
על שפת היריעה האלה הקינה בהרבת וחרובתם ללאה על
שפת היריעה חרובת השנית ועשית קרסי חרובת חרובתם
והבאת את חרובתם בללאה וחרבת את קהלה והיה אלוך
וסרו העדה ביריעה האלה ולווי היריעה הערפת הסרו על
אלווי המושבן והאמה מזה והאמה מזה בעדה בארך יריעת
האהל והיה סרו על צדו המושבן מזה ומה לכסו ועשית
מכסה לאהל עת אילים בארסים ומכסה ערת וחרובתם
כילבועלה
ועשית את הקרשים למשכן עניי טעם עמודים עשר אמות ארך
הקרש ואמה ולווי האמה רחוב הקרש האלוך שתי דות לקרש

האלוך במשלת אשה אל אלה כן העשה לכל קרשי המושבן
ועשית את הקרשים למשכן עשית עשרים קרשי לקחת צבת המושבן
וארבעים ארבע כספת העשה תלות עשרים הקרשי עני ארבע
הואת הקרש האלוך עשית ויתו ושי ארבעת הלאה רחוב
האלוך לשתי ידיו ולכל הקרש השנית לקחת עשרים קרשי
קשי וארבעים ארבע כספת עני ארבעת הלאה הקרשי האלוך
ועשית ארבעת תלות הקרשי האלוך ויריבתי המושבן ביה העשה
ששה כרשים ושני קרשים העשה למקצת המושבן בירכתי
ויהיו תבנים כילבועלה וירדו יהיו תבנים על ראשו אל העשה
האלוף כן היה להשנים לשני הבקעות יהיו והיו טעם
קרשים וארבע כספת עשה עשר ארבעים עני ארבעת הלאה
הקרשי האלוך ועשית ארבעת הקרשי האלוך ועשית בירכתי
עני טעם חרובת לקרשי על המושבן האלוך וירכבו חרובת
לקרשי על המושבן השנית וחרובת בירכתי לקרשי על
המושבן וירכבו מזה וחרובת התיכון בחור הקרשים כפרח
כן הקשה אל הקשה ואת הקרשים העשה זהב ואת למענות
העשה זהב מתים לביריחם ועשית את הביריחם זהב והקבוצת
את המושבן כמטעמי אשר הראית בהר
קבוצת תבלת וארבע ותולעת עניי טעם מוקשה חרובת
יעשית אתם כרבים ונתת אתה על ארבעה עמודי חרובת
כרבים זהב ויהיה זהב על ארבעה ארבע כספת ונתת את
הקרבת הלאה הקרשים ובהאת ששית מכות לקבוצת את
האין הערות והבדילה הקרבת לכס בני הקרשי ובין קרשי
הקרשים ונתת את הכפרת על ארבע הקעות כמטה הקרשים
ועשית את השלוחן כחזון לקרבת ואת המערה כמטה השלוחן
על על המושבן המערה והשלוחן עניי טעם עמודי ועשית
מסך לקחת האהל תבלת וארבע ותולעת עניי טעם משר
מעשה רבם ועשית מסך מוקשה עמודי טעם ועשית
אתם זהב ויהיה זהב ועשית להם חרובת ארבע נאות
ועשית את המושבן עניי טעם חרובת אמות
אורך חרובת אמות רובם רובם ויהיה המושבן ושלש אמות
קבולו ועשית קערותיו על ארבע פנתיו כמטה תהיון קערותיו
ובחזותיו ובהחזותיו לכל כליה העשה נאות ועשית לו
כמכר מעשה שש נאות ועשית על החרובת ארבע טבעות
נאות על ארבע קצותיו ונתת אתה תחת כרבים הרבובות
כילבועלה ונתת חרובת ער ולווי המושבן ועשית כרבים
לבחבוב כדו עני טעם ועשית אתם נאות ויהיה אלה כרבים
בטבעת יהיו תבנים על שתי עלות המושבן נאות אלה טעם
לאת העשה אתו מאשי הראה אתך בהר כן עשית
ועשית את לווי המושבן לקחת את הריבוע
קלעים ולווי טעם משר באה באמה ארך לקחת האלה
ועמודי עשרים ארבעים עשרים נאות ויריבועים וחרובתם
כספת וכל לקחת עניי ארבע קלעים באה ארבע עשרים
וארבעים עשרים נאות ויריבועים וחרובתם כספת וירוב
וארבעים עשרה ורוב החצר לקחת קדקה מור חרובת
חרובת אמה וחרובת עשרה אמה קלעים לבת עמודיהם
שלשה וארבעה שלשה ולכתת השנית חרובת עשרה קלעים
עמודיהם שלשה וארבעים שלשה ולעני החצר כספת
עשרים אמה תבלת וארבע ותולעת עניי טעם משר מעשה
רבם עמודיהם ארבעה וארבעה ארבעה כל עמודי חרובת
סבים מולקטים כספת ויהיה כספת וארבעה נאות אלה
החצר באמה ורוב חרובתם חרובתם חרובתם חרובתם חרובתם
אמות שש משר וארבעה נאות לכל כלי המושבן כספת
עבודתו וכל ידיו וכל ידית החצר חרובת
הנה את בני ישראל וקלו אלוך טעם נאות זר כתיב לבאור
התולעת רי המיד באהל מוקד כחזון לקבוצת אשר על

העדה ליה אתה ארבע וכו' מערב עד בקר לפני יהוה וקחת עדים
לדורה במאה בני ישראל
אתה הקרש אלוך את
אתה וכו' ויהי אתו מיד בני ישראל לבנות לו אהל זהב
ואבדו אלוך ואתה בני אהרן ועשית באר קדש לאהל
אלוך לבנות ולתקנות ואתה תביא אל כל חכמי לב אשר
בבית יהוה חכמה ועשית אתה בגדי אהרן לקדשו לבנות לו
ואלה הבגדים אשר יעשו חן ואמר ובעיל ובנתת לטעם
במענות ואמנו ועשית באר קדש לאהל אלוך ולבנות לבנות לו
זהב וקלו את זהב ואת התבנית את הארבע ואת התולעת העני
ואת הטעם
ועשית את האפר זהב תבלת וארבע ותולעת עניי טעם משר מעשה
חרובת שתי כפתר חרובת יהיה לו את טעם קצותיו וירכבו וחרובת
אבדו אשר עליו כמעשה מכוני זהב תבלת וארבע ותולעת
עניי טעם משר וקחת את שתי אבני טעם ופחתה עליו
שבות בני ישראל טעם כמטה על האהל האלה ואת שבות
הששית הנותרים על האהל השנית כחלוקת מעשה חרובת אבני
פתוליהו חרובת האהל שתי האבנים על טעם בני ישראל כמטה
כמטענות זהב העשה אתם ושבות את שתי האבנים על משרת
האפר אבני חרובת לבני ישראל ונשא אהרן את שבות בני ישראל
על שתי כפתריו לכסוף ועשית כמטענות זהב ושתי
שרשרת זהב טהור מאבדת העשה אתם מעשה עבה ונתת
את שרשרת העשית על המטענות
ועשית חרובת
מטעם מעשה חרובת כמעשה אפר תעשו זהב תבלת וארבע
ותולעת עניי טעם משר העשה אתו ריבוע יהיה כפול זהב ארבע
וזרת חרובת ומלאה בו מלאה אבני ארבעה טורים אבני טעם
אבני פתרה וברקת הטור האלוך והטור השני יבין ספי ויהיה
והטור השלישי לטעם טעם וארבעה והטור הרביעי זהב וירכבו
ושתי וספי מטעמים זהב יהיו במלאהם והאבנים תהיון על
שבות בני ישראל שתי עשרה על טעם פתוליהו חרובת אש על
שבו תהיון לשני עשר טעם ועשית על החצר שרשרת אבני
מעשה עבה זהב טהור ועשית על החצר שתי טעם זהב ונתת
את שתי הטבעות על שני קצות החצר ונתת את שתי עבודת
הזהב על שתי הטבעות אלה קצות החצר ואת שתי קצות שו
העבה תהן על שתי הטבעות ונתתה על כפתר האפר את
כול פני ועשית שתי טבעות זהב ושבות אלה טעם
החצר על טעם אשר אל עבר האפר ביה ועשית שתי טבעות
זהב ונתת אתם על שתי כפתר האפר כילבועלה כפניו לעבות
אלב ברתו ככילבועלה לחרובת האפר וירכבו את החצר מטעמי
אל טעם האפר כפתר תבלת לחיות על חרובת האפר וקח
יהוה חרובת מוקד האפר ונשא אהרן את שבות בני ישראל חרובת
המושבן על לבו בבוא אל הקדש לכסוף לפני יהוה המיד ונתת
אל חרובת המושבן את האורים ואת התבנים והיו על לב אהרן
בבוא לפני יהוה ונשא אהרן את מטעם בני ישראל על לבו לפני
יהוה המיד ועשית את מעיל האפר ככל תבלת
ויהיו ריבוע כמטה יהיה לפניו כמטה מעשה ארבע פתי חרובת
יהיה לו לא קרע ועשית על שוליו ריבוע תבלת וארבע ותולעת
עניי טעם משר ורובו על שוליו המעיל כסבים והיה על אהרן לשרת
ונטעם קולו בבוא אל הקדש לפני יהוה ונצאיתו ולא ימות
ועשית ציצן זהב טהור ופתוליהו עליו פתוליהו חרובת
קדש לחיות ושבות אתו על פתול תבלת והיה על המטענות אל
כול פני המטענות יהיה והיה על מוצא אתה ונשא אהרן את
עין הקרשים אשר יקדשו בני ישראל לכל מנת דרשיו והיה
והיה על מוצא המיד לרשן להם לפני יהוה ושבעת המטענות
שש ועשית מנצפת שש ואבני העשה מעשה רבם ולבני אהרן
תעשה כנתת ועשית להם אבנים ומאבן העשה להם לכסוף
ולתקנות והלבשת אתם את אהרן אלוך ואת בני אהרן ושלוחת
אתם ומלאה את ריבוע קדשת אתם וכפתר לו ועשה להם מכספי

בר לבנות בשר ערוה ממתנים ועד ירכיב יהו והיו על
אחריו ועל בניו במאב אל אהל מועד או בשנתם אל הרמבוזה
לשרת בקדש ולא ישאו עיו ומינו חקת עולם לו ולזרעו
אחריו וזה הדבר אשר העשה להם לקדש
אתם לבנות לו לקח פר אורח במקדש ואינם שנים המינים
ולחם מוצה ולחם מוצה בלילה ורקיק בוצות משוחים
בשמן סלת חטים העשה אתם ונתת אוהבם על סל אורח
והקרבנות אתם בסל ואת הפר ואת שני האילים ואת אורח
ואת בניו הקריבים אל פתח אהל מועד ורוחצת אתם במימי
ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את הכתנת ואת
מועיל האפר ואת האפר ואת חושן האפר ואת פתח לו בפתח האפר
ושבת המצנפת על ראשו ונתת אתמר הקדש על
המצנפת ולקחת את שבן המעולה וקדשת על ראשו
ומשחת אתו ואת בניו הקריבים והלבשתם ככתנת ורוחצת
אתם מבגד אהרן ובגדי ורובשת להם מוצנעת והיתה להם
כנהג לזקת עולם ואת הפר ואת אהרן ואת בניו והקרבנות
הפר לפני אהל מועד וספר אהרן ובגדיו את ידיהם על
ראש הפר ושוחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד
ולקחת מדם הפר ונתתה על קצת המזבח באצבעך ואת
כל הדם השפך אל יסוד המזבח ולקחת את כל החולב
המוכסות את הקרב ואת היורה על הכבד ואת שתי המליות
ואת החולב אשר עליהן והקטרת המזבחה ואת בשר
הפר ואת ערו ואת פרשו השרת באש מזויח למחזה חטאת
הוא ואת האיל האורח תקחו וסמכו אהרן ובגדיו את ידיהם
על ראש האיל ושוחטת את האיל ולקחת את בנו והקדשת
על המזבח סביב ואת האיל ונתת לתזוין ורוחצת קרבו
ובעיו ונתת על גתו ועל ראשו והקטרת את כל האיל
המזבחה עלה הוא ליהוה רוחני וזו חטאת ליהוה הוא ולקחת
את האיל השני וספר אהרן ובגדיו את ידיהם על ראשו
איל ושרטת את האיל ולקחת מדרמיו ונתתה על התזוין
אזן אהרן ועל התזוין אזן בניו הימנית ועל בשר ידם הימנית
ועל בשר רגלם הימנית וקדשת את הדם על המזבח סביב
ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המעולה והזית
על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל מוצנעת בניו אהרן וקדש
הוא ובגדיו ובגדיו ובגדיו ועל ולקחת מן החולב
והאלית ואת החולב המוכסות את הקרב ואת יורת הכבד
ואת שתי המליות ואת החולב אשר עליהן ואת שוק הדיבן
כי אינם מולאים הוא וככר לים אלות ולחלת לחם שבון
ורקיק אורח בסל המוצנעת אשר לפני יהוה ושבת
הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו ונתת אתם תנופת לפני
יהוה ולקחת אתם מידים והקטרת המזבחה על העלולה
לריח ניחוח לפני יהוה חטאת הוא ליהוה ולקחת את
החזה באל המלאים אשר לאהרן והנפת אתו הנטמא
לפני יהוה והיה לך למנהג וקדשת את זהוה התנופת ואת
שוק התנופת אשר היתה ואשר הורם מאל המזבח אינם
בואשר לאהרן ובאשר לבניו והיה לאהרן ולבניו לרק
עולם מאת בני ישראל כי הרובה הוא ותנופת יהוה מאת
בני ישראל מזהו שלומיהם תרובתם ליהוה ובגד
הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשוחת פה ולבולא
במא ידם שבעת ימים ילבשם הכהן תלוחיו מיבניו
אשר יבא אל אהל מועד לשרת מקדש ואת אהרן
המלאים הקדש ובשלת את בשרו במקום קדש ואכל אהרן
ובניו אכל בשר האיל ואת הלחם אשר בסל פתח אהרן
מועד ואכלו אתם אשר כפר טהם למלא את ידם לקדש
אתם זר לא יאכלו כי קדש הם ואם ויתר מבשר המלאים
ובן הלחם עד הכפר ושרפת אתה ונתת באש לא יאכל
כי קדש הוא ועשית לאהרן ולבניו ככה בכל אשר ציווי
אתכם שבעת ימים תמלא ידם ופר חטאת העשה ליהוה

על הכפרים וזו חטאת על המזבח במקדש עליו ומשחת את
לקדשו שבעת ימים הכפר על המזבח וקדשת אתו והיה
המזבח קדש קדשים כל הנוגע במזבח קדש
אשר העשה על המזבח ככשים בני טהם טהם ליום המזבח
את הכבש האורח העשה במקדש ואת הכבש הטע העשה בין
הערבים ועשרו סלת מלול בשמן כתיב רבע הרוח וספר
בעית הרוח יין לכבש האורח ואת הכבש הטע העשה בין
הערבים ככמות הכפר ובכמה העשה לה ליהוה חטאת
ליהוה עלת המזבח לדרת יכם פתח אהל מועד לפני יהוה
אשר אורח לכם שבת לרוב אהרן טהם ועשית טהם לפני
ישראל וקדש בכבד וקדשת את אהל מועד ואת
המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי ושמנתו ברוח
בני ישראל ויהיו להם לאלהים וידעו כי לא יהוה אלהים
אשר הוצאת אתם מארץ מצרים לשטנם בתוככם אני יהוה
אלהים
ועשית מזבח מקדש קטרת עליו שנים העשה אתו אבן
אבן ואת רובו רבוע יהוה ואמיתים קבוחי משכן קרניתו
ועשית אתו זהב טהור אתגו ואת קרניתו סביב את קרניתו
ועשית ליהוה זהב סביב ושהו שבעת זהב העשה לו מלתות
לדור על שתי צלעותיו העשה על עש צדו והיה לרוב יום
לפדים לשאת אתו בתוה ועשית את הכפרים עליו שנים
ועשית אתם זהב ונתת להו לפני הכפרים אשר על
העדה לפני הכפרות אשר על העדה אשר אורח לך שבת
והקטיר עליו אהרן קטרת סביב במקדש בשריטת את
הגיה קטירתה ובהעלת אהרן את הגיה בין הערבים
יקטירתה קטרת המזבח לפני יהוה לרוב יום לא יקדש
עליו קטרת זהו ועלה ובמזבח וספר לא תסכו עליו וכפר
אהרן על קרניתו אורח בשנת מדים חטאת הכפרים אורח
בשנת וספר עליו לרוב יום קדש קדשים הוא ליהוה
וידבר יהוה אל משה לאמר כותש את ראשו בני ישראל
לקדש יום ונתת איש כפר נשמו ליהוה במקדש אתם ולא יהיה
פה נה במקדש אתם זה יהי כל העבר על הכפרים מוצנעת
השקל בשקל הקדש עשרים ארה השקל מוצנעת השקל
הזוהי ליהוה כל העבר על הכפרים מבין עשרים שני
ובעלה יתן תנופת יהוה העשיר לא ידב ויהוה לא ימנע
מוצנעת השקל ליהוה את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם
ולקחת את כסף הכפרים מואת בני ישראל ונתת אהרן על
עברת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה
לכפר על נפשתיכם
וידבר יהוה אל משה לאמר ועשית כיהור נחשת ומנחשת
לרוב יום ונתת אתו בניו אהל מועד ובין המזבחה ונתת שבת
מיום ורוחצו אהרן ובגדיו מבגדיו את ידיהם ואת רגליהם
בבאב אל אהל מועד ורוחצו מים ולא ימותו או גשיתם
אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה ורוחצו ידיהם
ורגליהם ולא ימותו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו עו
לדרתם
וידבר יהוה אל משה לאמר ואתה קח לך בשמים ראש
בור רחוק חכש מואת וקנבן בשם מוצנעת חמישים
ומאתים וקנה בשם חמישים ומאתים וקנה חמישים מאות
בשקל הקדש ושמן זהו וועשית אתו שבון משחת קדש
רקח מורקלות מעשה רקח שבון משחת קדש יהוה ומשחת
בואת אהל מועד ואת אהרן העדה ואת השלוח ואת כל
כליו ואת המנרה ואת כליו ואת מזבח הקטרת ואת
מזבח העולה ואת כל כליו ואת הכור ואת בניו וקדשת אתם
והיו קדש קדשים כל הנגע בהם וקדש ואת אהרן ואת
בניו תמשחו וקדשת אתם לכהן לי ואל בני ישראל תדבר
לאמר שבון משחת קדש יהוה לי לדרתם על בשר

אתם לא יסר ובמה כמות לא תעשו כמות קדש הוא קדש
יהיה לכם איש אשר יקח כמות אשר יתן מינו עליו
ונכרת מעמו ויאמר יהוה אל משה קח לך
כסוים טהם ושוללת ולחלת סביב ולבנת זמרה בשר יהוה
ועשית אתה קטרת רקח מעשה רקח מכלל טהור קדש
ושלחת מננה הדק ונתתה מננה לפני העדה מאת מועד
אשר אורח לך שבת קדש קדשים תהיה לכם והקטרת
אשר העשה במה כמות לא תעשו לכפר קדש תהיה לך
ליהוה אש אשר יעשה כמות להרדף את נכרת מעמו
וידבר יהוה אל משה לאמר ואת קדש אהרן
שנים בעל אליו בניו ליהוה לבשנת יהוה ואכלו אהרן
ורח אלהים בלכותם ונתתה וברעת ובכלל מלאכה לחט
מוצנעת לעשות מזהב ובכמה ובמלטה וברח שיהוה אהרן
לכלל את וברשת עיו לכלל מלאכה את יהוה ויהוה
נתת את אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
לכפר אתו ויעש את כל אשר ציווי את אהל מועד
ואת אהרן לעדה ואת הכפרות אשר עליו ואת כל כל
השבת הסביב לקדש ככל אשר ציווי אתם
ואמר יהוה אל משה לאמר ואתה דבר אל בני ישראל
לאמר אהרן שנתה השמר כי אתה האבני ובעיניכם
לדרתם לרעה כי את יהוה מקדש שנים ושבתם אהרן
השבת מן קדש הוא לכם מול ליהוה מות ימות כל העשה
בה מלאכה ונכרתה הנפש תהא בנכרוב עמיה ששת ימים
יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבת קדש ליהוה
כל העשית מלאכה ביום השבת מות ימות ושמרו בני
ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברות עולם
בני ישראל ואת כל אשר ציווי אתם ואת כל אשר ציווי
יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת יעשה
ויקח אל משה בכלל לומר אהרן שני
שני ליהוה העדה ליהוה אבן סתמים מצנעת אלהים ויהוה
העם כי בשמש לדרת מן ההר ויקח העם על אהרן
ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפני מזה
משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה
לו ויאמר אלהים אהרן פתחו נשני הדם אשר באנו
עליכם בנכם ובנתיכם והבוא אלי ויתקדשו כל רגעיכם
את נשני הדם אשר באנו עליהם ויבא אל אהרן ויקח מידים
ויבא אהרן ויעשה עאל מסכה ויאמרו אלהים אלהים
ישראל אשר העלוק מארץ מצרים ויהוה אהרן ובין מזהב
לפניו ויקרא אהרן ויאמר לאלהים מלך ושכמו ממוחלת
ועלו עלת ונשני שלמים ושם העם לאכל ושר יהוה ויקמו
לציוק
וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר בעל ית
מארץ מצרים סרו מזהר מן הדרך אשר שיתקעו ליהוה
על מסכה וישתחו לו ויתבולו לו ויאמרו אלהים אלהים
ישראל אשר העלוק מארץ מצרים ויאמר יהוה אל
משה ראיתי את העם הזה ונתת עם קשה ערה הוא ועתה
הציוק לי ויחר אפי בהם אכלם ואעשה אותך לגוי גדול
ויהל משה את בני יהוה אליו ויאמר למי יהוה יהוה
אמר בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים מבול גדול ויב
חזקה למי אהרן וציוו ציוו לאמר ברעה הוצאת אתם
אתם בהרים ולכלתם בעל פני וארמיה שום כלהו ציוק
והנחם עלה רעה לעמך ובר לאמר הנל לעמך ולשראל
עבדו אשר טענת בהם בר וידבר אלהים אל משה
ועצם ככמות השמים וכל הארץ תהא אשר אהרן

אין לזרעם ונזלו לעלם ויטוב וזהו על
הרעה אשר דבר לעשות לעמו
והיו ויהיה משה בן חורש וישעיהו בן ברוך
בני לזרעם משה בן חורש וישעיהו בן ברוך
הם כתיבם והזות בעשה אליהם המזל
והמזלם כמכתב אליהם הוא אלהי עלי
הללות וישעיהו וישעיהו את קול העם ביעה
ויאמר אל משה קול מלאכה בצולה
ויאמר אלו קול ענות צבורה ואין קול עשרה
ולושה קול ענות אבני שטען והיו כאשר
קרב אל המורה וראו את העגל וימלאו רוח
ויראו את משה וישלך מידה אלהים את רוח
וישבר אתם תחת הרד ויקרא את העם
אשר עשו וישחף באש וישחף עד אשר דק
וזר על פני המים וישחף את בני ישראל
ויאמר משה אל אלהים משה בן חורש
היה כי הבה עלי חטאת גדולה ויאמר
אלהים אל יהוה את אלהי ישראל וישחף
העם כי ברע עתה ויאמר לו עשה לי
אלהים אשר עשיתי לפני כי בך משה האיש
אלהים את העם כמי שיש בך ריע משה
היה לו ויאמר לם לני ויהי אלהים ויהיו
לו ואטלפו באש וישחף את העגל הזה וירא
משה את העם כי פרעה הוא כי פרעה יהיה
לשמיהם מקומיהם ועמוד משה ביעה
במורה ויאמר משה אל אלהים וישחף אליו
ישל בני לוי ואם לך כחאמר והיה
אלהי ישראל שיכני אש לרובי על ידי
עמי ושבו משערי לטיע במורה ויראו
איש את אחיו ואיש את קרובו ואיש את
קרבו ויעשו בני לוי כדבר משה ויהיו
בשבת היום וישחף אתם את אלהים
משה בן חורש ויאמר משה אל העם אל
חטאתם חטאת גדולה ועשה אלעלה אל
יהוה אליו אכפה בער חטאתכם וישחף
משה אל יהוה ואמר אל חטא רעב
הזה חטאת גדולה ועשיתם אליה זרה
ועתה אם תשא ושאחם אם אין מוצני אל
בספרך אשר ספרת ויאמר יהוה אל
משה כי אשר חטא לוי אמרתי בספר
ועתה לדן זה את העם אל אשר ספרתי
לך והנה מלאכי יד לפניך ויהיו ספרך
ופקדתי עליהם חטאתם ויהי יהוה את
העם על אשר עשו את העגל אשר עשה
ארץ
לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית
מצריץ משה אל הארץ אשר נשבעתי
לאבותיך ליתן לך ולעמך לאמר לא ער
אתה ושלחתי לפניך מלאכי וישחף
את הכנעני האמורי והחוי והכנעני החוי
והיבשו אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא
אלהי מקרבך כי עם קשה עתה אתה
פן אבדך ברדך וישעיהו וישעיהו את יהוה
הרע הזה ויתאבל ולא שחף את יהוה
עליו ויאמר יהוה אל משה אשר אל
בני ישראל אתם עם קשה עתה ואל

אמר אל משה בקרבך ופליטוך ועתה חורר עז
מעלך ואיזה מזה אעשה לך ויתגלו בני ישראל
את עדים מזה חורר ומשה יקרא את אלהי ונטו
לו בלויז לבולנת הרחוק מן המורה וראו את
מועז והיה כל מפקש יהוה יא אל אלהי מועז אשר
מזין לבושה והיה בשעת משה אל האלהי יקבצו
כל העם ונעמו איש פתחו אלהי והבינו אלהי משה
עד בא האלהי והיה כבא משה האלהי ירד עמוד
הענן ועמד פתחו האלהי ודבר עם משה וראה כל
העם את עמוד הענן עומד פתחו האלהי וקם כל העם
והשתחויו איש פתחו אלהי ודבר יהוה אל משה פעם
אל משה כאשר ידבר איש אל קרובו ושב אל
המורה וישרתו וישועבן ען נער לא יביש מרוך
האלה
ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את
העם הזה ואתה לא חורר עתה את אשר תשלו עמי
ואתה אמרת ירד ענן עם ובמראה רוח בעני
ועתה אם נחמתי רוח בענייך חורר עני ואם
ירדך ואדעך לבעני אמנה וזובעניך וראו כי
עמד הגוי הזה ויאמר מן יכבו והנחתי לך
ויאמר אליו אבא פנך אלהים אל העלני בזה
ובמה יזעק אפיא כי ביעלני וזובעניך אני ועבדך
הלא מלבדך עבתי ונפשי אני ועמך ככל רועם
אשר על פני הארץ
ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר
דברת אעשה כי מלאה את בני ישראל ער בשם
ויאמר יהוה אל משה אל עבדך אני אעבדך כל
זמני על פנך וקראתי בשם יהוה לפניך ויהיו לי
אשר אמן והרבותי את אשר אירש ויאמר לה
הנביל לראית את פני כי לא יראני האדם ויהו ויאמר
יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הציון והיה מקם
בעני ושמעתי בצבצות הציון ושכתי עם עליך עד
עבדו והסרת את כפי וראית את ארצתי ונני לא
ידא
ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לזות אבנים
כראשונים וכתבתי על הללות את הדברים אשר
היו על הללות הראשונים אשר ספרתי ויראו
מן לבקך ועלית בבקך אל הר סיני ונצבת לך
שם על ראש הר זה ואשלא יעלה עמך גב
איש אל ראש ההר זה רשאו והבקר אל
ירעו אל מול ההר ההוא ופקסלו על הלוח
אבנים כראשונים וישכם משה בבקר ויעל אל
הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקם ברוך שני
לזות אבנים וירד יהוה בענן ויריע עמו שם
ויקרא בשם יהוה ויעבר יהוה על פניו וירא
יהוה כל אשר אל רחום ורחן ארך אפים ורחב חסד
ואבות מצר חסד לאלים גם נשא עון ופשע וטואה
ונקח לא נקה פקד עון אבות על בנים ועל
בני בנים על שלשים ועל רבעים ויהוה
משה ויקרא ארצה וישחף ויאמר אם נח
מיאחי לון בעיניך ארני ירד לא ארני ברחמינו
כי עם קשה עתה רשאו וסל ויהוה לעני
ולחטאתיה ונזל רחמי ויאמר יהוה אל
משה ברד נגד כל עמך אשר נעלה את
אשר לא נבר ארץ ובכל ארץ
ובכל הארץ וראו את כל רועם אשר
אתה בקרב בני א
ועשה יהוה כי

שכר לך את אשר אנכי מוציך היום הנני גורש פקעך
את האמורי והכנעני והחוי והכנעני והחוי והכנעני
השומר לך פן תסרת ברת ליששכר הארץ אשר אירש
לא עליה פן יהיה למוקם בקרבך כי את מנחם
התנח את מנחם תשבדוק את אשרי תבררו ו
כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל
קנא הוא פן תסרת ברת ליששכר הארץ ויהי ארצו
אלהיהם ויהיו לאלהיהם וקרא לך ואבלות ובזלות
ולקחת מנחתו לפני זמני בניי ארצו אל ארץ יהוה
הנהו את בוך ארצו אלהיהם אלהי מנחת לא העשה
לך את רג המצות תשמור שבעת ימים ראב
מנחת אשר צויתך למוקם חרש האבנים בני בוך
האבנים יאחזכרום כל פטר רגש לוי וכל מקור
הנזר פטר שרש ופקלו רמור תפירה בשר
ואבלות תפירה ויעבדו כל בבור בוך תפירה ויהי
יהוה שני יוקם שיעת ימים תעבר וביום השביעי
תשבט בלויז ביער תשבט ולא שבעת העשרה
לך במבור קיום חרש ולא האקסות תוקפת התורה
שלוש פעמים בשנה וירא כל מוקם את פני הארץ
יהוה אלהי ישראל כי ארצם ספונן והרבותי
את גבדך ואל יזכרו את אלהי ארץ בללתך לראות
את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה לא תשיל
עד חוסר דם ובנו ואל יזן לבקר זבוח ורנסו
האבות בבשר ודמה תבאבות יהוה אלחוד לא
הפעל גור מולך אבני
ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה
כי על פי הדברים האלה כרתו אתך ברת ואר
ישראל ויהי שם עם יהוה ארבעים ויום ארבעים
לילה ליום לא אכל ויום לא שתה ואתם על הלוח
את דבר הברית עשרת הדברים והיו בברית
משה ברוך סני ושען לזות הערת בוד משה ברוך
מן ההר ומשה לא ידע כי קור עמו בני ברוך את
יהוה ארץ וכל בני ישראל את משה והתן קור עמו
מנו ויהי מנחת אליו ויקרא אל משה בשם וישבו
אליו ארץ וכל השאמ במערה וירד משה אל רגם
וארצו כן נצטו כל בני ישראל וימרו את משה ויר
יהוה אתו ברה סני ויכל משה בדרך אמו ויהי על
מנו מסות ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסרו
את הכסות עד ארצו ויבא ודבר אל בני ישראל
את אשר שיה וראו בני ישראל את פני משה ברו
קור עמו משה והשיבו משה את הכסות על פניו
עד בא לדבר אתו ויקהל משה את
כל ערת בני ישראל ויאמר אליהם הדברים
אשר שיה יהוה לעשת אתם שעה ימים רבעות
כחאבה וביום השביעי יהיה לכם קרש שבת סבתון
ליהוה כל העשה פן מלאכת יפות לא תבועו אשר
בכל מיטבתכם ביום השבת
ויאמר משה אל כל ערת בני ישראל לאמר זיה
הדבר אשר צוה יהוה לאמר קחו מלאכה רחוקה
ליהוה כל נדב לני ויבאה את הרבות יהוה ויהי
וכסת ועלשה ותכלת ארמון ותולעת שני ושען
ועתה אלכם מלאכים וערת ימים ויעת רחושכם ויעני
שעים ושמן למאיר ובשמים לשמן רחושכם
ולקחת הסבים ואבנו שיהם ואבנו מלאים לקח
ולחטן וכל חלב לבבם יא ועשו את כל אשר
צוה יהוה את המושכן את אהלו את כססיה ויהי
קרסיה את קרסיה את מוילוח את עמודיה ויהי ארצו
את הארץ ואת בריו את תפירת ואת סבת התפסך

את השלוח את בריו ואת כל מלו ואת לזרעם
ואת מנרת המאיר ואת מילה ואת מורה ואת שמן
המאיר ואת מנרת הקטורת ואת בריו ואת שמן
המנורה ואת קטרת הסמים ואת מוקף הפתול לכתובין
המשכן את מנחת העלה ואת מכפר הנזות אשר לו
את בריו ואת כל מלו ואת את הכר ואת מלו את קר
הלוי את עבדו ואת ארצו ואת מכפר שער הלוי
את יהדת המשכן ואת יהדת הלוי ואת מיה הרים
את בגדי השרד לשבת מקדש את בגדי הקדש לאהרן
הכהן ואת בגדי בני לזון וישאו מל ענת בני ישראל
מלפני משה ויבאו כל אשר אשר נשאו לבו וכל אשר
צדקת רוחו את הביא את תרומת יהוה למלאכה
אהל מועד ולכל עבדתו וכל בני חורש ויהוה
האשנים על העשים כל גייב לה הבא חור חכם ונצבת
ובמוכן כל כל זה וכל אשר אשר תחת תפירת זרה
ליוהה וכל אשר אשר נשאו את מבלו ואת גבן
ותולעת שני ושען וקטרת ויעית אלה מאימים וערת
החשים הביאו כל מרים תרומת כסף וזרעית ריבוא
את תרומת יהוה וכל אשר נשאו ארצו עני שטים וכל
מלאכת העדה הביאו וכל אשר חכמה לבבך
שנו וישאו משה את תפירת ואת הארמון את תולעת
ולת ואת חרש וכל הנשים אשר נשאו לבן אר
ברכבות שוה את העמים והנשאו הביאו ארבע
השטים ואת אבני הפלמים לאפור ולחטן ואת הכתובים
ואת המשכן למאור ולשמן הנשיות ולקטורת הכתובים
כל אשר ואשר אשר טוב לבם אתם להביא לקח
מלאכה אשר צוה יהוה לעשות בוד משה רביא
בני ישראל מכת ליוהה
ויאמר משה אל בני ישראל לא קרא יהוה בשם
מלאכה ארץ בני חור למשה ויהוה ויבא את
רוח אלהים בולבמה במחנה ובפדע וכל מלאכה
ולחשבו מוטעפת לעשות מהם ובמקף ובנלי שוה
ובארי שת אבן למלאכה ובארישת עין לעשות בכל
מלאכת מוטעפת ולויתר שן בלתי הא אלהי אבן
אין סמך לטעה קר מלא אתם חכמה לב לעשות כל
מלאכה חרש וחשב וירגם במלכה וימלאו בתולעת
השני ובשש ארץ עש כל מלאכה ולחשבו מוטעפת
ועשה במלאכה ואלהאוב וכלאיש חכם לב אשר נה
יהוה חכמה ותבנו בהמה ליעית לעשת אתה מ
מלאכה עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה ויקרא
משה אל בעלאל ואל אהליאב אל כל איש חכם לב
אשר עני יהוה חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו לקרה
אל המלאכה לעשת אתה ויהיו בולבטן מוטעפת את
כל התרבות אשר הביאו בני ישראל למלאכה עבדת
הקדש לעשת אתה ויהו הביאו אליו עור נדבה בבקר
אל משה לאמר מרים העם להביא מדי העבד
למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה ויהי מוטעפת
ויעבדו קול במוחל לאמר איש ואשה אל יעשו עוד
מלאכה לחימה הקדש ובכל רועם מוטעפת
ומלאכה היתה רם לכל המלאכה לעשות אתה
והוצר ויעשו בו חכם לב בעשי
המלאכה את המשכן עשר ויעקש שש משה ותכלת
וארמון ותולעת שני כיתים מעשה לושע עשר ארנם
אריך הידעה האלה שטנח ועשרים באמר וירחב
אבעבאבות תרויעה האלה מרה אלה למלך ויריעת
ויזכר את חפש היריעה אלה אל ארת ולחשבו ויעק

אין לזרעם ונזלו לעלם ויטוב וזהו על
הרעה אשר דבר לעשות לעמו
והיו ויהיה משה בן חורש וישעיהו בן ברוך
בני לזרעם משה בן חורש וישעיהו בן ברוך
הם כתיבם והזות בעשה אליהם המזל
והמזלם כמכתב אליהם הוא אלהי עלי
הללות וישעיהו וישעיהו את קול העם ביעה
ויאמר אל משה קול מלאכה בצולה
ויאמר אלו קול ענות צבורה ואין קול עשרה
ולושה קול ענות אבני שטען והיו כאשר
קרב אל המורה וראו את העגל וימלאו רוח
ויראו את משה וישלך מידה אלהים את רוח
וישבר אתם תחת הרד ויקרא את העם
אשר עשו וישחף באש וישחף עד אשר דק
וזר על פני המים וישחף את בני ישראל
ויאמר משה אל אלהים משה בן חורש
היה כי הבה עלי חטאת גדולה ויאמר
אלהים אל יהוה את אלהי ישראל וישחף
העם כי ברע עתה ויאמר לו עשה לי
אלהים אשר עשיתי לפני כי בך משה האיש
אלהים את העם כמי שיש בך ריע משה
היה לו ויאמר לם לני ויהי אלהים ויהיו
לו ואטלפו באש וישחף את העגל הזה וירא
משה את העם כי פרעה הוא כי פרעה יהיה
לשמיהם מקומיהם ועמוד משה ביעה
במורה ויאמר משה אל אלהים וישחף אליו
ישל בני לוי ואם לך כחאמר והיה
אלהי ישראל שיכני אש לרובי על ידי
עמי ושבו משערי לטיע במורה ויראו
איש את אחיו ואיש את קרובו ואיש את
קרבו ויעשו בני לוי כדבר משה ויהיו
בשבת היום וישחף אתם את אלהים
משה בן חורש ויאמר משה אל העם אל
חטאתם חטאת גדולה ועשה אלעלה אל
יהוה אליו אכפה בער חטאתכם וישחף
משה אל יהוה ואמר אל חטא רעב
הזה חטאת גדולה ועשיתם אליה זרה
ועתה אם תשא ושאחם אם אין מוצני אל
בספרך אשר ספרת ויאמר יהוה אל
משה כי אשר חטא לוי אמרתי בספר
ועתה לדן זה את העם אל אשר ספרתי
לך והנה מלאכי יד לפניך ויהיו ספרך
ופקדתי עליהם חטאתם ויהי יהוה את
העם על אשר עשו את העגל אשר עשה
ארץ
לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית
מצריץ משה אל הארץ אשר נשבעתי
לאבותיך ליתן לך ולעמך לאמר לא ער
אתה ושלחתי לפניך מלאכי וישחף
את הכנעני האמורי והחוי והכנעני החוי
והיבשו אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא
אלהי מקרבך כי עם קשה עתה אתה
פן אבדך ברדך וישעיהו וישעיהו את יהוה
הרע הזה ויתאבל ולא שחף את יהוה
עליו ויאמר יהוה אל משה אשר אל
בני ישראל אתם עם קשה עתה ואל

בשני ימים יקראו את שמותיהם ויהיו להם חלק
על שולי המעלה כפי שכתב בפרק השני
שולי המעלה כפי שכתב בפרק השני
ועתה את המעלה שש מעשה את לאה ורבנו
את המעלה שש את פארי המעלה שש את פארי
שש משור ואת האבנו שש משור והכלה ואת
מעשה רבם כאשר שיהיה את מעשה
עין נור הקדש זה שיהיה עליו מכתב פתוח ואת
ליהוה ויהיו עליו פתח המעלה ליהוה על המעלה
כאשר שיהיה את מעשה ואת כל מעשר משכן
את מועד ועשיו בני ישראל ככל אשר שיהיה את מעשה כן
עשו

ויבאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו קרית קדשיו
ברוחו ועמדו וארצו ואת מסכת עזרת האילים המאדמים ואת
מסכת עזרת הרושפים ואת פתח המסך את ארון הערת ואר
בדיו ואת הכפרת את השלח את כל כליו ואת לוח הפנים את
המטרת המטה את נרות המערכה ואת כל כלים ואת שש
המאור ואת מנורת הזהב ואת שש המעשה ואת קטרת הסמים
ואת מסך פתח האהל את מנורת המשחה ואת מסכת העזרת
אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכור ואת בניו את קלעו ואת
את עבודיה ואת ארונה ואת המסך לשער העזרת את מיתריו
והתורה ואת כל כליו מנורת המשכן ואת מועד את בניו
השדר לשירת בקדש את בניו הקדש לאהרן הכהן ואת בניו
בני לכהן ככל אשר שיהיה את מעשה כן עשו בני ישראל את
כל העבודה ויהי משה את כל המלאכה ותנה עשו אתה כאשר
שה יהיה כן עשו ויבשר אתם משה

ויבשר יהוה אל משה לאמר ביום ההוא הראשון פארי לוריש
הקום את משכן אהרן מועד ושבת שם את ארון העדות וסכת על
הארץ את הפריכה והבאת את השלח ועפרת את עזבו והבאת
את המנורה והעלות את נרותיה ונתתה את מנורת הזהב לקטרת
לפני ארון העדות ושבת את מסך פתח המשכן ונתתה את
מנורת העולה לפני פתח משכן האהל מועד ונתת את הכור ואת
אתל מועד ובני המעלה ונתת שם מים ושמה את הוצר סמים
ונתת את מסך שער העזרת וקדחת את שש המעלה ומעלה
את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אתו ואת כל כליו ויהיו
קדש ומשוח את מנורת העולה ואת כל כליו וקדשת את
המזבח ואת המזבח קדש קדש ומשוח את הכור ואת בניו
וקדשת אתו והקדשת את אהרן ואת בניו אל פתח האהל מועד
ורוחם אתם בביום והמנע את אהרן את בניו הקדש ומשוח
אתו וקדשת אתו וסכת לו ואת בניו הקדש והמנע אתם סגנות
ומשוח אתם כאשר משוח את אהרן וסכת לו ונתתה ליהוה להם
משוחם לכהנת עולם לדורם ועשו משה ככל אשר שיהיה יהוה
אתו כן עשו

באלה לוריש הוקם המשכן ויקם משה אל המשכן ויתן אהרן
אנינו וישם את קדשיו ויתן את בריו ויקם את עמודיו ויקדש
את האהל על המשכן וישם את מסכת האהל עליו מלמעלה כאשר
שה יהיה את מעשה ויקלו ויתן את העדת אל הארון
וישם את הסמים על הארון ויתן את הכפרת על הארון מלמעלה
ויבא את הארון אל המשכן וישם את פרכת המסך ויקם על
ארון העדות כאשר שיהיה יהוה את מעשה ויתן אהרן
השלח מנורה מועד על ירך המשכן ענת מרוחן לפרכת ויערך
עליו ערך לוח לפני יהוה כאשר שיהיה יהוה את מעשה
וישם את המנורה באהל מועד נבה השלח על
ירך המשכן נבה ויעל הגיה לפני יהוה כאשר שיהיה יהוה את
מעשה ויקדש את המזבח והמנע אתם סגנות ומשוח אתם סגנות
ומשוח אתם סגנות ומשוח אתם סגנות ומשוח אתם סגנות
ומשוח אתם סגנות ומשוח אתם סגנות ומשוח אתם סגנות

צוה יהוה את משה
ובין המזבח ויתן שמה ביום לרואה ורואה ביום משה ואהרן
ובניו את ידיותם ואת אגליהם בגבם אל האהל מועד ובקרבם את
המזבח ויריש כאשר שיהיה יהוה את מעשה ויקפאת
הוצר כסב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער העזרת ויבשר
משוח את המלאכה
וישם הענין את האהל מועד וכבוד יהוה בולא את המשכן וכל
יכל משה לבוא אל האהל מועד כי שכן עליו העני וכבוד יהוה
בולא את המשכן ובהעלות הענין בועל המשכן שבו בני ישראל
בכל מסעיהם ואת לא יעלה העני ולא יבשו עד יום העליתו כי
עני יהוה על המשכן ויוםם ואת הוצר ואת המזבח ואת
בו לעני כן בירת ישראל בכל מסעיו יום

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מהל מועד לאמר דבר אל
בני ישראל אמרת אליהם ארבים כי יקרב מנעם קרבן ליהוה כן
הבחינו בין הבקר ובין הצאן ארבים את קרבנם את עלה קרבנו
בין הבקר זכר והקרבנים קרבנו אל פתח האהל מועד וקרב אתו
לרצוננו יהוה ונמר ידו על ראש העלה ונרעה לו לכתף עליו
ושחט אתו בין הבקר לפני יהוה והקרבנו בני אהרן הכהנים את הדם
וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח האהל מועד והקטית
את העלה ונתתה אתה לנתרות ונתנו בני אהרן הסגן את עני
המזבח וערפו ענים על האש וערבו בני אהרן הכהנים את המזבח
את הראש ואת הפיר על העצים אשר על האש אשר על המזבח
וקרבו וכרעו ורוחן בביום והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה
אשה רוח נחל ליהוה ואת בניו ואת בניו ואת בניו ואת בניו
המטבים או כן הענים לעלה זכר המים וירבנו ושחט אתו על
יד המזבח לפני לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על
המזבח סביב ונתת אתו לנתרות ואת ראש ואת פתח ויערך הסגן
אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח וקרב והקרב והקרב
ורוחן בביום והקרב הסגן את הכל והקטיר המזבחה עלה יהוה
אשה רוח נחל ליהוה

ואם כן הענין עלה קרבנו ליהוה והקרב מן ההרים אימון בני העני
את קרבנו והקרב הסגן אל המזבח ומלך את ראשו והקטיר
המזבחה ונמנעו דמו על קור המזבח והסיר את מראשו בניו
והשליך אתה אל המזבח קדמה אל מקום הדעת ושם את
כבנתי לא יבדל והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצים אשר
על האש עלה יהוה אשה רוח נחל ליהוה
תקרב קרב מנחה ליהוה סלת יהוה קרבנו ויקם עלה ששון ותרן
עלה לפני והבאת אל בני אהרן הכהנים וקטנו משם מל
קבניו מסלותה ומשונתה על כל לפניה והקטיר הכהן את אבניה
המזבחה אשה רוח נחל ליהוה והזותרת מן המנחה לאהרן
ולבנו קדש קדשים מאשי יהוה ואת קרבנו קרבנו
מנחה בארפת הנור סלת חלות מנחת בלול בשמן וזקוקי מנחת
משוחים בשמן ואת מנחה על המזבח קרבנו
סלת בלול בשמן מנחת תורה פתוח אתה פתוח ויעקב עליה ששון
מנחה הוא ואת מנחת מנחת קרבנו סלת בשמן
תעשה והבאת את המנחה אשר יעשה באהל ליהוה והקטיר
והקטיר המזבחה אשה רוח נחל ליהוה והזותרת מן המנחה
לאהרן ולבנו קדש קדשים מאשי יהוה כל המנחה אשר הקריבו
ליהוה לא תעשה וכן כי כס שא וכל דבש לא תקטירו ומנתי
אשה ליהוה קרבן ראשית קרבנו אתם ליהוה ואל המזבח לא
יעלו לרוח נחל וכל קרבן מנחה בלול תמולו ולא תשבת
מלוח ברות אלהיך בועל מנחתך על כל קרבן קרבנו מלוח
ואם הקרב מנחה כמנחת המזבח קדש קדש

גיש ברמל הקרב את מנחת המזבח ונתת עליה ששון וסכת עליה
לפני מנחה הוא והקטיר המזבח את המנחה כאשר מושב
על כל מנחת אשה ליהוה
ואם זבול שלמים קרבנו את מן הבקר והא מקרב את זכר אבנקה
המים קרבנו לפני יהוה וסכת ידו על ראש קרבנו ושחטו פתחו
אתל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב והקרב
מנחת השלמים אשה ליהוה את חולב המנחה את הקרב ואת כל
חולב אשר על הקרב ואת שתי המלות ואת חולב אשר עליו
אשר על הכלים ואת התרת על הכבר על הכליות יסוריה
והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר
על האש אשה רוח נחל ליהוה

ואם כן הענין קרבנו לפני יהוה וסכת את ידו על ראשו ושחט
אתו לפני האהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב
והקרב מנתי קרבנו אשה ליהוה את חולב המנחה את הקרב
ואת כל חולב אשר על הקרב ואת שתי המלות ואת חולב אשר
עליו אשר על הכלים ואת התרת על הכבר על הכליות יסוריה
והקטירו הכהן המזבחה לוח אשר לרוח נחל כל חולב ליהוה
ואם כן הענין קרבנו לפני יהוה וסכת את ידו על ראשו ושחט
אתו לפני האהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב
והקרב מנתי קרבנו אשה ליהוה את חולב המנחה את הקרב
ואת כל חולב אשר על הקרב ואת שתי המלות ואת חולב אשר
עליו אשר על הכלים ואת התרת על הכבר על הכליות יסוריה
והקטירו הכהן המזבחה לוח אשר לרוח נחל כל חולב ליהוה
ואם כן הענין קרבנו לפני יהוה וסכת את ידו על ראשו ושחט
אתו לפני האהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב
והקרב מנתי קרבנו אשה ליהוה את חולב המנחה את הקרב
ואת כל חולב אשר על הקרב ואת שתי המלות ואת חולב אשר
עליו אשר על הכלים ואת התרת על הכבר על הכליות יסוריה
והקטירו הכהן המזבחה לוח אשר לרוח נחל כל חולב ליהוה

ויבשר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמור עשו מנחה
בשגה מכל מנחת יהוה אשר לא תעשה ויעשה מאות מנחה אם
הכהן המשיח יזטא לאשמות העם והקרב על וזטא אשר וזטא
פר בין בקר תמים ליהוה לזטא והבא את הפר אל פתח האהל
מועד לפני יהוה וסכת את ידו על ראש הפר ושחט את הפר
לפני יהוה וקלח הכהן המשיח מנחת הפר והבא את אל האהל
מועד וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני
יהוה את פני פרכת הקדש ונתן הכהן מן הדם על קרבת המזבח
קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר
ישקר אל יסוד מזבח העולה אשר פתח האהל מועד ואת כל חלב
פר הזטא ירים מנתי את חולב המנחה על הקרב ואת בני
החלב אשר על הקרב ואת שתי המלות ואת חולב אשר עליו
על הכלים ואת התרת על הכבר על הכליות יסוריה
כאשר יורם משוח זבול השלמים והקטיר הכהן על המזבח העלה
את עוף הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כר עיו וקרבנו ופרשו
והוציא את כל הפר מלוחין למנחה אל מקום שחור אל שער
הדשן ושחט אתו על עצים באש על שער הדשן ושרת
ואם כל עדה ישראל ישאו ועלם דבר מועדי הקהל ועשו אהרן
מכל מצות יהוה אשר לא תעשה וישמו וזקרה הזטא
אשר וזטאו עליה והקרביו הקהל פר כן בקר לזטא ויריבאו
אתו לפני האהל מועד וסכתו ידו העדה את ידיו על ראש
הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה והבא הכהן המשיח
מנחת הפר אל האהל מועד וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע
פעמים לפני יהוה את פני פרכת ונתן הדם את על קרבת המזבח
אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר אל יסוד
מזבח העולה אשר פתח האהל מועד ואת כל חלבו ירים מנתי
והקטיר המזבחה ויעשה הפר כאשר עשה הפר הזטא כן עשה
לו וכפר עלהם הכהן ומלוח להם והוציא את הפר הזטא מלוחין
למנחה ושרת אתו כאשר שרה את הפר הזטא וזטא את הקהל
הא

ויבשר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמור עשו מנחה
בשגה מכל מנחת יהוה אשר לא תעשה ויעשה מאות מנחה אם
הכהן המשיח יזטא לאשמות העם והקרב על וזטא אשר וזטא
פר בין בקר תמים ליהוה לזטא והבא את הפר אל פתח האהל
מועד לפני יהוה וסכת את ידו על ראש הפר ושחט את הפר
לפני יהוה וקלח הכהן המשיח מנחת הפר והבא את אל האהל
מועד וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני
יהוה את פני פרכת הקדש ונתן הכהן מן הדם על קרבת המזבח
קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר
ישקר אל יסוד מזבח העולה אשר פתח האהל מועד ואת כל חלב
פר הזטא ירים מנתי את חולב המנחה על הקרב ואת בני
החלב אשר על הקרב ואת שתי המלות ואת חולב אשר עליו
על הכלים ואת התרת על הכבר על הכליות יסוריה
כאשר יורם משוח זבול השלמים והקטיר הכהן על המזבח העלה
את עוף הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כר עיו וקרבנו ופרשו
והוציא את כל הפר מלוחין למנחה אל מקום שחור אל שער
הדשן ושחט אתו על עצים באש על שער הדשן ושרת
ואם כל עדה ישראל ישאו ועלם דבר מועדי הקהל ועשו אהרן
מכל מצות יהוה אשר לא תעשה וישמו וזקרה הזטא
אשר וזטאו עליה והקרביו הקהל פר כן בקר לזטא ויריבאו
אתו לפני האהל מועד וסכתו ידו העדה את ידיו על ראש
הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה והבא הכהן המשיח
מנחת הפר אל האהל מועד וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע
פעמים לפני יהוה את פני פרכת ונתן הדם את על קרבת המזבח
אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר אל יסוד
מזבח העולה אשר פתח האהל מועד ואת כל חלבו ירים מנתי
והקטיר המזבחה ויעשה הפר כאשר עשה הפר הזטא כן עשה
לו וכפר עלהם הכהן ומלוח להם והוציא את הפר הזטא מלוחין
למנחה ושרת אתו כאשר שרה את הפר הזטא וזטא את הקהל
הא

אשר נשא ונטא ועשה אלה מכל משות יהוה אלהיו אשר לא
תעשיה בשגגה ואשם או הרע אליו וטאקו אשר ונטא בו
והביא את קרבנו שעיר עזים זבחי המים וכפר ידו על ראש השעיר
וישלוט אותו במקום אשר ישלוט את העולה לפני יהוה וטאקו הוא
ולקח הכהן מים חוטאת ואש בענין ונתן על קרנה בזבחו העולה
ואת דמו ישפך אל יסוד מבחו העלה ואת כל ולבבו יקטיו
הזבוחה מולבב זבחי השלמים וכפר עליו הכהן מולטאטו ונסלחו
לו

ואם נפש אלה חוטא בשגגה בעם הארץ בעטוה אלה ממונת
יהוה אשר לא תעשיה ואשם או הרע אליו וטאקו אשר ונטא
הביא קרבנו שעיר עזים חטאת וטאקו על חטאתו אשר ונטא
ספר את ידו על ראש חוטאת ושלוט את חוטאת במקום העולה
ולקח הכהן מרובה חטאת ונתן על קרנה בזבחו העלה ואת כל
דמו ישפך אל יסוד המזבח ואת כל ולבבו יסוד כאשר חסר
ולבבו בעל זבחי השלמים והקטיר הכהן הזבוחה ליהוה כח
ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלחו לו

ואם נפש יבא קרבנו לחטאת מקרה תמימה יבאנו וכפר ארץ
ידו על ראש חוטאת וישלוט אתה לחטאת במקום אשר ישלוט את
העלה ולקח הכהן מרוב חטאת באבעני ונתן על קרנה בזבחו
העלה ואת כל דמו ישפך אל יסוד המזבח ואת כל ולבבו יסוד
כאשר יסוד חלב הכשב בזבחי השלמים והקטיר הכהן ארץ
הזבוחה על אש יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר ונטא
נסלחו לו

ונפש כי חטא וטמעה קול אלה והוא ער או ראה או ידע אם לוא
זיד ונטא עני או נפש אשר תגע במל דבר טמא או בעבדת זרה
טמאה או בעבדת מרובה טמאה או בעבדת שרץ טמא ועלם נכונם
והוא טמא ואשם או כי יגע בטמא ארץ או טמא ארץ אשר טמא
בה ועלם נכונם והוא ידע ואשם או נפש כי תשמע למא בעשיתיה
לדע או להטיב לכל אשר ינשא האדם מטבעה ועלם נכונם והוא
ידע ואשם לאלה באלה וזהו כי יגע בטמא ארץ או טמא ארץ אשר
אשר ונטא עליה והביא את אטמו ליהוה על חטאתו אשר ונטא
מקום מן הארץ טמאה או עשירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן
מולטאטו ואם לא תגיע ידו דקה והביא את אטמו אשר ונטא
שרץ ויהי אש שמו יתן ליהוה אלה לחטאת ואחר עליו
והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ובגת
את ראשו במזל ערפו ולא יבדל וזהו מרובה חטאת על קרב
המזבח והשאר פרם ויטע אל יסוד המזבח וטאקו הוא ואלה
השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מולטאטו אשר ונטא
ונסלחו לו ואם לא השיג ידו לשרץ תרים או לשרץ
בני יזע והביא את קרבנו אשר ונטא עשירת חלב האפה סלת לחטאת
לא ישם עליה טמון ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא והביא אל
הכהן וקמין הכהן ממנה מלוא קמנו את אכרתה והקטיר
המזבוחה על אש יהוה וטאקו הוא וכפר עליו הכהן על חטאתו
אשר ונטא מאות מלוא ונסלחו לו והיה לכהן כמטא

וידבר יהוה אל משה לאמר נפש כי תמעה מעל
וחטאה בשגגה מקדשי יהוה והביא את אטמו ליהוה איל תמים
מז המצא בערבו ספת שקלים בשקל הקדש לאשם ואת אשר
לוא מן הקדש ישרם ואת חבישתו וספה עליו ונתן אלה לכהן
והכהן יפטר עליו פאול האשם ונסלחו לו
ואם נפש כי חוטא בעטוה אלה מכל משות יהוה אשר לא תעשיה
ולא ידע ואשם נטא עני והביא איל תמים מן המצא בערבו לאשם
אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלחו
לו אשם הוא אשם אשם סלהוה
וידבר יהוה אל משה לאמר נפש כי חוטא ומעלה מעל ביהודה
וכפר בעמיותי ובחטאותי או בחטאותי או או בנזל או עשה את עמיותי
או בנשא אברה ובחטאה ונשע על שקר על אלה טמא אשם
ועשה האדם לחטאת בניה ויהי כי חוטא ואשם ונשע את חטאתו
אשר נזל או את העשה אשר עשה או את הקדש אשר הקדש אתו

או את האברה אשר נטא או מכל אשר ישעני עליו לשקר ועל
אשר בראשו ולחטותיו יסר עליו וטאקו הוא לו יתנו ביום אשמותו
ואת אטמו יביא ליהוה איל תמים מן המצא בערבו לאשם או
הכהן וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלחו לו על אלה מכל
אשר יעשה לאשמה בה

וידבר יהוה אל משה לאמר יבא את אהרן ואת בני לאמר אתה
היית העולה העלה על מזבחו כל היום כל היום על
הקרבן אשר תקדש בו ונכחו הכהן מרוב ומוכתיש בה ילבט
על בשרו והרים את הדש אשר תאכל האש את העלה על
המזבח וטמו אל המזבח ונפש את בניו ולבט מרוב ארזים
והוציא את הרשן אל מרזן למזבחה אל מקום טהור והאש על
המזבח תקדש כי לא תטפה ובער עליה הכהן עשם כפפר בכפר
ועקר עליה העלה והקטיר עליה חלב השלמים אש ומנו
תקדש על המזבח לא תטפה והאת תורת המנוחה

הקרב אהרן מני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח והרים מנכס כפפרו
וסכלת המנוחה ומשנתה ואת כל חלביה אשר על המנוחה והקטיר
המזבח ריח ניחוח אלה ליהוה והנהרת מנחה ואת אהרן
ויני משת האכל במקום קדש בשרו אהל מועד ואת כל
האפה ארץ חלב ואת אהרן כדש קדשם הוא בחטאת
וכאשם כל זכר בניו אהרן ואכלנה חק עולם לדרת תכנם מאש
יהוה כל אשר יגע מים יקדש

וידבר יהוה אל משה לאמר זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו
ליהוה ביום המשול אמי עשירת האפה סלת מלואה תמיד מלואה
בכפר ומלואה בערב על מלואה בשמן תעשה מרובסת המנוחה
הקטיר כדש קדשם הוא הכהן מולטאטו ואת אכלת במקום קדש
מבני עשה אתה חק עולם ליהוה מלואה תתקדש וכל מלואה כהן
מלואה תהי לא תאכל

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן אל בני לאמר אתה
ותרת חוטאת במקום אשר תשרוט העלה השוט חוטאת לפני
יהוה כדש קדשם הוא הכהן מולטאטו ואת אכלת במקום קדש
האכל בשרו אהל מועד כל אשר יגע בששרה יקדש ואשר היה
מקדש יקדש אש חק עליה תכנס במקום קדש וכל חלב
אשר תכנס בו ישפך ואם נפש ידע חטאת וטמעה נכונם
כל זכר בכונם אכל אתה קדש קדשם הוא וכל חלב חטאת אשר יבא

מזבחה אל אהל מועד לכפר בכפר לא תאכל את חטאת
והאת תורת האשם קדש קדשם הוא במקום אשר ישלוטו
את העלה ישלוט את האשם ואת אכלת דמו יקדש על המזבח
טמא ואת כל ולבבו קריב ממנו את האלה ואת חלב המנחה
את הקרבן ואת שתי המלכות ואת חלב אשר עליו
השלמים את חלבית על הכפר על המלכות וסירנה והקטיר אתם
המזבחה אשר ליהוה אשם הוא כל זכר בכונם אכל
במקום קדש אכל קדש קדשם הוא כחטאת כאשם תורה אלה
לזם הכהן אשר יפטר בו לו יהוה והכהן המקדש את עלות אש
עיר העלה אשר הקריב לכהן לו יהוה וכל מלואה אשר ואתה
בשרו וכל נטפה בכפרו ועל מלואה לכהן המקדש אתה קדש
תהי וכל מלואה מלואה בשמן וזרבה לכל בני אהרן תהי אש
כחאז

וזהו תורת זבחי השלמים אשר יקריב ליהוה אפ עלותיה יקריבו
והקריב על זבחי הקדוה חלות מיתה מלכות בשמן ורקקי בעיר
מסורים בשמן וסלת מרובסת חלה מלכות בשמן על חלה לרם
ממין קריב קרבנו על זבחי חבישתו שלמיו והקריב במונו ארץ
מכל קרבן חבישתו ליהוה לכהן חזק את רם השלמים לו יהוה
בשר זבחי תורת שלמיו ביום קריבו אכל לא יגלו ממנו עיר ספר
והנהרת מנוח אכל והנהרת מנחה זבחי ביום השלמים באש
ישרה ואם האכל אכל מבשר זבחי שלמיו ביום השלמים לא
ועשה המקדש אתו לא ירשב לו פגול יהוה הנפש האכלת מנוח
עונה תשא והנשוי אשר יגע במל טמא לא אכל באשיו

והבשר מלכותו וכל אשר והנפש אשר ונטא בש
השלמים אשר ליהוה וטמאה עליו וזכרה הנפש הוא מעמיה
ונפש כי תגע בכל טמא מנוח ארץ או בשמרה טמאה או בכל
שרץ טמא אכל מבשר זבחי השלמים אשר ליהוה וזכרה הנפש
הוא מעמיה וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
לאמר כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו וזרע נבלת חלב
שרץ יעשה לכל מלואה ואכל לא תאכלו כי כל אכל חלב
מן הבשרה אשר יקריב מנחה אשה ליהוה וזכרה הנפש
האכלת מעמיה וכל זכר לא תאכלו בכל בושתים כל עורת
ולבשרה כל נפש אשר תאכל כל רם וזכרה הנפש הרואה
מעמיה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר המקדש
את זבוח שלמיו ליהוה וביא את קרבני ליהוה מזבח שלמיו זכר
תמימה את אש יהוה את חלוב על חלה בייאנו את חלה ליהוה
אלו תפטר לפני יהוה והקטיר הכהן את חלוב המזבחה והיה
שלמיו לכהן ולבנו ואת שוק הימין תתן תרומה לכהן מזבחו
שלמיו במקדש את רם השלמים ואת חלב המנוחה אהרן
תהי שוק הימין לכמה כי את חלה תתנה ואת שוק החימו
לקרנו בארץ בני ישראל מלואה טמאים ואת אהרן ואת
הכהן ולבנו לזק עולם טמא בני ישראל את משרות אהרן
ומשרות בניו יהוה ביום הקרב אהרן לכהן ליהוה אשר צוה
יהוה לתת להם ביום שרף אהרן מאת בני ישראל חקרת עולם
לדרתם ואת המנוחה ואת אהרן מאת בני ישראל חקרת עולם
ולזבוח השלמים אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום שרף
את בני ישראל לקריב את קרבני השלמות כמו בני ישראל

וידבר יהוה אל משה לאמר קח את אהרן ואת בניו ארץ ואת
הבשרים ואת שמן המשרה ואת רם חוטאת ואת שני האילובוא
סל המיטה ואת כל העשר הקהל אל פתח אהל מועד ויעש משה
כאשר צוה יהוה אתו והקדש הערה אל פתח אהל מועד ויאמר
משה אל העדה הזכירה אשר צוה יהוה לעשות ויקריב משה
את אהרן ואת בניו וידחף אותם בכונם ויתן עליו את הכתנת ויזרוג
אליה באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את האפד ויזרוג
אותו בשמן האפד והאפר לזבוח וישם עליו את חושן ויתן את
החושן את האזניים ואת תמים וישם את הימנייה על ראשו וישם
על הימנייה אל מול פניו את שני החלב מר הקדש כאשר צוה
יהוה את משה ויקח משה את שמן המשרה ויבשלה את המשכן
ואת כל אשר בו ויקדש אתם וזמנו על המזבח שבע פעמים
ויבשלה את המזבח ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו לקדשם ויעק
בשמן המשרה על ראש אהרן ויבשלה אתו לקדשו ויקרב משה
את בני אהרן וילבשם כתנת ויזרוג אהרן אבנט וילבש להם כתנת
כאשר צוה יהוה את משה וישא את פתח חוטאת ויספור ארץ
ונשואת ריחם על ראש פתח חוטאת וישלוט ויקח משה את הדם
ויתן על קרנה המזבח סביב באבעני וילוא את המזבח ואר
הדם יקח אל יסוד המזבח ויקדש אתו לכפר עליו ויקח את כל
חלב אשר על הקרב ואת חלבית הכפר ואת שתי המלות ואת
חלבית וקטיר משה המזבחה ואת הפך ואת ערו ואת בשרו ואת
פרשו שרף באש מרזן למזבחה כאשר צוה יהוה את משה ויקרב
את איל העלה ויספגו אהרן וכל בניו את יריהם על ראש האיל
וישלוט ויקדש את הדם על המזבח סביב ואת האיל על
לשתי ויקטיר משה את הראש ואת הערו ואת הפך ואת
הקרב ואת הכרי עשרו כמים ויקטיר משה את כל האיל המזבחה
עלה הוא לריח ניחוח אשר הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה
ויקרב את האיל השני איל המלואים ויספגו אהרן וכל בניו
יריהם על ראש האיל וישלוט ויקח משה מירמו ויתן על ידו
אין אהרן חלבית ועל פתח ידו חלבית ועל פתח ידו חלבית ועל
יקרב את בני אהרן ויתן משה בהם על הנה אשם חלבית ועל
בהם ידו חלבית ועל פתח ידו חלבית ויקדש משה את אהרן על

וידבר יהוה אל משה לאמר קח את אהרן ואת בניו ארץ ואת

הבשרים ואת שמן המשרה ואת רם חוטאת ואת שני האילובוא

סל המיטה ואת כל העשר הקהל אל פתח אהל מועד ויעש משה

כאשר צוה יהוה אתו והקדש הערה אל פתח אהל מועד ויאמר

משה אל העדה הזכירה אשר צוה יהוה לעשות ויקריב משה

את אהרן ואת בניו וידחף אותם בכונם ויתן עליו את הכתנת ויזרוג

אליה באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את האפד ויזרוג

אותו בשמן האפד והאפר לזבוח וישם עליו את חושן ויתן את

החושן את האזניים ואת תמים וישם את הימנייה על ראשו וישם

על הימנייה אל מול פניו את שני החלב מר הקדש כאשר צוה

יהוה את משה ויקח משה את שמן המשרה ויבשלה את המשכן

ואת כל אשר בו ויקדש אתם וזמנו על המזבח שבע פעמים

ויבשלה את המזבח ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו לקדשם ויעק

בשמן המשרה על ראש אהרן ויבשלה אתו לקדשו ויקרב משה

את בני אהרן וילבשם כתנת ויזרוג אהרן אבנט וילבש להם כתנת

כאשר צוה יהוה את משה וישא את פתח חוטאת ויספור ארץ

ונשואת ריחם על ראש פתח חוטאת וישלוט ויקח משה את הדם

ויתן על קרנה המזבח סביב באבעני וילוא את המזבח ואר

הדם יקח אל יסוד המזבח ויקדש אתו לכפר עליו ויקח את כל

חלב אשר על הקרב ואת חלבית הכפר ואת שתי המלות ואת

חלבית וקטיר משה המזבחה ואת הפך ואת ערו ואת בשרו ואת

פרשו שרף באש מרזן למזבחה כאשר צוה יהוה את משה ויקרב

את איל העלה ויספגו אהרן וכל בניו את יריהם על ראש האיל

וישלוט ויקדש את הדם על המזבח סביב ואת האיל על

לשתי ויקטיר משה את הראש ואת הערו ואת הפך ואת

הקרב ואת הכרי עשרו כמים ויקטיר משה את כל האיל המזבחה

עלה הוא לריח ניחוח אשר הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה

ויקרב את האיל השני איל המלואים ויספגו אהרן וכל בניו

יריהם על ראש האיל וישלוט ויקח משה מירמו ויתן על ידו

אין אהרן חלבית ועל פתח ידו חלבית ועל פתח ידו חלבית ועל

יקרב את בני אהרן ויתן משה בהם על הנה אשם חלבית ועל

בהם ידו חלבית ועל פתח ידו חלבית ויקדש משה את אהרן על

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines across the page.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines across the page.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines across the page.

Handwritten text in a cursive script, likely a medieval manuscript. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines across the right page. The ink is dark, and the script is dense and consistent throughout the page.

Handwritten text in a cursive script, likely a medieval manuscript. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines across the middle page. The ink is dark, and the script is dense and consistent throughout the page.

Handwritten text in a cursive script, likely a medieval manuscript. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines across the left page. The ink is dark, and the script is dense and consistent throughout the page.

ונסע המדרות הרך וסוף כאשר דבר יהיה אליו ונסע את הרך...
רבים ואמר זהו אליו לאמר רב כלם סב את הרך היה פני כלם
עפפה את הענף יד לאמר אתם עמרים בשביל אלוכם בני עשר השנים בשערי
ויראו מכס ושפירתם מאר אלת הנהו בם כי לא את כלם מארעם עד מורך פה
רגל כי ירשה לעשו ונתה את הרשעו אכלו השכור מואתם בכספה אכלתו ונת
מיום הכור מואתם בכספה ושתיתם כי יהיה אלהיך בחרם בכל מעשתי ודיע
לכתה את המבור הנדל היה זה ארבעים שנה יהיה אלהיך עמך לא אחרת
דבר ועבר מואת אלונו בני עשר השנים בשערי מורך העתה מאירת
ומענין נצר
אלי אלהי את מואת ואל התגר בם מלומית כי לא אתן קר מאיני וישה
כי לבני לוט נתתי את ער ירשה האומים לפנים ישבו בם עם מורו וירשו
כענקים רפאים ולעשו אתם הם בענקים והמאבם קדואל אלהי וישערי
ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשו וישערי וישערי וישערי וישערי וישערי
עשה ישראל לארץ וישעה אשר נתן יהיה להם עתה קמו וצטרו לכם את
נאלו ארז ונעבר את נאלו ארז והימים אשר הלכנו מוקדש ברחע עד אשר
עברנו את נאלו ארז שלשים ושמנית שנה עד תם כל הירח אנשי המלומה
מקרב המלומה כאשר נשבע יהיה להם וגם יד יהיה היתה בם כלומם מקרב
המלומה עד תום והי אומר המו כל אנשי רימולומה מלומת וישערי
ודבר יהיה אליו לאמר אתה עבר היום את נאלו ארז
את ער וקרבת בלוי בעמון אלת תרעם ואל התגר בם כי לא אתן מארץ
בני עמון קר וירשה כי לבני לוט נתתיה ורשה ארץ הפאים חרשבה את היא
הפאים ישבו בם לפנים והעמנים ירואו להם וימזימו עם גדולי רים וירם
כעמנים וישפיתם יהיה פופיהם וירשעם וישבו תורעם כאשר עשה לבני
עשו הישבים בשערי אשר השמיד את הארץ מפניהם וירשעם וישבו תורעם
עד היום הזה והעיים הישבים בלערים עד עזה כפתרים העמנים מוקדש
העמנים וישבו תורעם קומו סעו ועברו את נאלו ארז ראה נתתי בידך את
סוף מלך ארשכו האמרי ואת ארז העל רש והתגר בם מלומה היום
הוא אלוה את פלחך ויראתך על פני העמנים תלת כל השמים אשר ישערו
שמועו וינזו ויזלו פקדו והשלול מלמכים ממודבר קדומת סוף סוף מל
אשכנז דברי שלום לאמר תעברו בארץ עבר בידך אשר לא אסור
ויזון וישמאל אבל בכסף תשברנו ויבכדת ויזים בכסף תין לישעית
רק אעכרת ביהדי כאשר עשו לי בני עשו הישבים בשערי המלומה
הישבים בער עד אשר אעבר את הירד אל הארץ אשר יהיה אלהי עמי
ולא אבט סוף מלך ארשכו העמני בם כי הקשה יהיה אלהיך את חרזו ואנין
את לבבו למען תתי בידך כיום הזה
הלומה תת לפניך את סוף ואת ארזו החל יש לישעית את ארזו ויבאת סוף
לקראתנו הוא וכי עמו למלומה ירעה וירענו יהיה אלהי לפנינו עד אשר
ואת בני ואת כל עמו וכלמך את כל עריו בעת ההיא ונחרם את כל עיר כות
והעמני ויטה לא השארת שריד רק הבהמיה בזזת לנו ושכל הערים אשר
לכדתי וישפית אשר על שפת נאלו ארז ונערה אשר באלו רעה הלעני כדא
הירעה קרית עשנה מומת את הכל נתן יהיה אלהיך לפנינו רק אל ארץ בני עשו
לא קרבת כד יד נאלו ארז ועיר ההי וכל אשר נתי יהיה אלהי וגם ועל ירד
הבשו וינזו עת מולך הבשו לקראתנו הוא וכל עמו למלומה ארזי ויאמר
יהיה אליו אל הירא אתי כי בידך נתתי אתה ואת כל עמי יהיה אלהי עמי
כאשר עשית לסוף מלך האמרי אשר ישבו בלשכתי ויתן יהיה אלהי בני עמי
גם את עמו מולך הבשו ואת בני עמי ונתתי עד בלתי השאיר לו שריד ונלמד את
כל עריו בעת ההיא לא יהיה קרית אשר לא לקחתי מאתם ששים עיר
ואבל ארמבמלכות עזי בשען כל אלה ערים בנות אומות נבחה הלוים ויהיה
לבר מועי הפחו הימה מאר וזרים אותם ואשל העמנים בוני לנו ונחמנו
החרים עלי כיום הנשום ויטה וכל הבהמיה באשל העמנים בוני לנו ונחמנו
היה את הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מולו ארץ עד הר
לחרון ידועים קראי ויבאוי שיווי ואמרו יקראו לי שניר כל עיר הישירה
וכל הנלעד וכל הבשו עד סבלת וארצתי עיר מומלכת עז בשען כי היה עז
מולך הבשו נשאר מוחי הפאנים תה ערעו ערעו מולך ההי היא בשרת בני
עמוני תשע אמות ארפה ויאביע אמות רחבה באמות איש ואת הארץ האת
ירשו בעת ההיא מעיעה אשר על נאלו ארז וינזו הר הנלעד עירוי נטרתי
לאומי וינזו וינזו הלעני וכל הלעני וכל הלעני עז נתתי לנלעני שבט העמשה
כל חבל הארנו לכל הבשו והוא יקרא ארץ הפאים יאר בן כשה לקחו

את כל חבל ארנו עד גבול הנשערה והנשערה יקרא אתם על שמו ואל
הבשו וינזו וינזו הלעני וכל הלעני וכל הלעני וכל הלעני וכל הלעני וכל הלעני
הנשערה והירדן וינזו הלעני וכל הלעני וכל הלעני וכל הלעני וכל הלעני וכל הלעני
ולעני אתכם בעת ההיא לאמר יהיה אלהיכם נתן לכם את הארץ והאת לישעיה
ולעני אתכם בעת ההיא לאמר יהיה אלהיכם נתן לכם את הארץ והאת לישעיה
ידעת כי מוקדש רבני ושבו בערים אשר נתתי לכם עד אשר ינלו יהיה לאומי
ככם וישו גם הם את הארץ אשר יהיה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן וישבו
אשר לירשתי אשר נתתי לכם את ירשעו נתתי יהיה בעת ההיא לאמר ועני
האת את כל אשר עשה יהיה אלהיכם לעני המלומים האלה מן יעשרה יהיה
לכל המלומות אשר אתה עבר שמה לא תיראום כי יהיה אלהיכם יהיה
אתה הלוות להראית את עברך את נדך ואת ידך חזקה אשר מן אגל
בשמים ובארץ אשר יעשה כמעטו וימורו אעטא נא ויראה את הארץ
הטובה אשר בעבר הירדן הרה הרים הזה והלמן ויתעבר יהיה בלעמכם
ולא שמועו אליו ויאמר יהיה אלי רב כל אלתה רב אל עזי ברבר היה עליה
ראש הפסטה ושא ענין ימה ופנתה ויתמנה ומירחה וראה בעיניך כי לא העבר
את הירדן הזה יצו את ירשעו וזקתה וימנעו כי הוא יעבר לארץ הנעם הזרה
הוא יצילי אותם את הארץ אשר הראה ונשב בגילת מול
בה פעור
ועתה ישראל שמוע אלהיכם ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם
לעשות לקען תלוי ופאתם וירשעם את הארץ אשר יהיה אלהי אתכם
נתן לכם על התפי עד הדיב אשר אנכי מונה אתכם ולא תעו מכיני
לשכור את מינות יהיה אלהיכם אשר אנכי מונה אתכם ועינכם הר הארץ
את אשר עשה יהיה בפעל פעור כי כל האיש אשר תר ארזי בעל פעור
השפודי יהיה אלהיך מוקדש וימים דיבקים ביהיה אלהיכם לזים כל ימים
היום ראה למדת אתכם חקים ומשפטים כאשר עזי יהיה אלהי לעשות
מן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה וישמרתם ועשייתם כי היא
לכמותם ובנתכם לעני העמנים אשר ישמעו את כל חוקים האלה ואמרו
רק עם אדם ונמן תני הנדול הזה כי כיו נע ויחמל אשר לו אלהים כרבים
אליו כיהיה אלהיך בכל קראנו אליו ואלו ידול אשר לו חקים ומשפטים
עמכם ככל התורה האת אשר אנכי נתן לפניכם היום רק השמר לו וישמר
נשך נאך פן תשול את העמנים אשר ראו עליך ופן יסירו מלפניך כל ימי
חייך וירועתם לפניך ורובני בדר יום אשר עמדת לפני יהיה אלהיך בלוי
באמר יהיה אלהיך לי את העם ואשפיע את דברי אשר יבאוי לי יראה
אתי כל הימים אשר יהיו חיים על הארמה ואת בנייה ולמורן וירקיען
ותעמורן תלת הרה ורה בער באש עד כל השמים אשר עני ועיני ייבד
יהיה אלהים מורך האש קול דברים אתם שמועם ויתמנה אינכם ראים וזלת
קול יזר לכם את ביהו אשר צות אתכם לעשות עשרת הדיברים ויחכם על
עני מלות אבנים יתתי נתי יהיה בעת ההיא לקדמ אתכם חקים ומשפטים
לעשותם אתם בארץ אשר אתם עברים עמדת לרשתה ונשמרתם מאר
לעשותם כי לא יראתם כל המונת ביים רבי יהיה אלהים בלוי מורך האש
מן תשלוה ויעשיתם לכם פסל תמונת כל כסול תמונת זכי את נהבת תמונת כל
במותה אשר בארץ תבנית כל עמית כנה אשר תענה עשמים תבנית כל רביש
בארמה תבנית כל דנה אשר במים מותרת לארץ ופן תשא עיניך ורשטיסיה
וריה את השמש ואת הירדן ואת המוכנסים כל בנת השמים וזאת הששלוה
למה ועשיתם אבנים יתתי נתי יהיה בעת ההיא לקדמ אתכם חקים ומשפטים
ואת עמדת קולו יהיה וינזו אתכם מוכר הירדן מיניערים להיה לילעם נלמה
כיום הזה ויהיה התאנה בי על ברובם וישעו בלתי עברי את הירדן
והלכו באת אל הארץ הטובה אשר יהיה אלהיך נתן לך נלמה בל אבני מית
בארץ היתה אינני עבר את הירדן ואתה עברים וירשעם את הארץ הטובה
הזאת השמרו לכם פן תשכחו את ברית יהיה אלהיכם אשר ברת עמכם
ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר עזי יהיה אלהיך כי יהיה אלהיך אשר
אמלה הוא אל כנא
כי תוליד בנים ובני בנים ועשיתם בארץ והשלוה ועשיתם פסל תמונת כל
ועשיתם הרע בעיני יהיה אלהיך להכעיסו הערית בכם היום את השמים ואת
הארץ כי אבד תאבדון וחר מוע הארץ אשר אתם עברים את הירדן
שמה לרשתה לא תאריכון ימים עליה כי השמרו תשמרון ופני יהיה אבם

בעמנים ושמרתם מותי כיסוף בנים אשר יבנה יהיה אתכם שבות ועברתם
על אלהים מעשה יראים עץ ואבן אשר לא יראו ולא ישמעו ויבוא
ויבואו ולא יבואו ויבשעם בעינם את הרה אלהיך וימנעו מן הירשעו
עם מלך ויבשעו נשך בך ויבואו כל הדיברים האלה בארץ ויהי
לעמית עשית עד יהיה אלהיך ושפיתם בקולו כי אלהים יהיה אלהיך
לא יאמר וישערה ואל תשלו את ברית אבותיך אשר נשבע להם כי
שאלתם לזרים והשנים אשר הו לפניו לפני היום אשר ברא אלהים
אדם על הארץ ואת השמים וירד קנת השמים הנהיה ספר הנתיב
הזה ואתם נבחתו תשמוע עם קול אלהים מורך מורך האש כאשר
שמועת את הורא ואל תהיה אלהים לבוא מלית כי מן עמית בם ברת
באמת והשפיתם ובמלומות רבי וזקתה ובזרע נטות וממוראים נלכים
ככל אשר עשה לכם יהיה אלהים במצרים לעיני אתה ואת לעדת
כי יהיה הוא אלהים ארץ עיר כ לבני מן השמים השמיים את קדו
מיוצר ועל הארץ והאמת אשר הירדה ודבריו שפעת מורך האש
ותלת כי אבם את אבדון וירדו חזרו ארצו ויבא פניו במו הנהי
כמו עברים לוחיש נזים גדלים כמי בברכה בארץ המיטה לראמי ואת
אנכם נלכה כיום הזה וידעת היום והשבת אל לבבני יהיה הרה אלהים
בשמים ממועל ועל הארץ מותרת ארץ עיר ושמות את קדו ואת מעורו
אשר אנכי מיוצר היום אשר יישב קר וילכדן אחריו וילען מארץ ימים
על הארמה אשר יהיה אלהיך נתן קר כל הדיברים
אז יברל משה שלש ערים עבר הירדן מדרתה שמש לם שמה ריפח
אשר יציל את רעהו בבלי דעת והיא לא שנה לו כיתול על עינם אכל
אתה מן העיים האל וזאת את בני בברכה בארץ המיטה לראמי ואת
ראמת מנעיר קדו ואת נולך בשען לפניני ואת התורה אשר שם משה
לפני בני ישראל אלה העדת והחוקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני
ישראל בנאמתם מימימים בעבר הירדן בוא מלבי פעור מארץ סוף מלך
האמרי אשר יושב בלשכנו אשר הה ביה וזמי ישראל בנאמתם מימימים
ויירש את ארצו ואת ארץ עז מלך הבשו שני מלכי האמרי אשר בעבר
הירדן מדרת שמש מיניעים אשר על שפת נאלו ארץ הנעם הזרה ויהיה
חמוני וכל הערבת עבר הירדן מדרתה ועמי הירשע את ארשת
הפסלה
ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמוע ישראל את חוקים ואת
המשפטים אשר אנכי דבר מאתכם היום ולמחרת אתם ושמרתם לעשותם
יהיה אלהי ברת עמית ביה חלום לא אבתי ברת יהיה את הברית
הזאת כי ארמי אנלתי אלהי פה היום כלני חיים פנים פנים רבי יהיה עמנים
בר מיוצר האש אנכי עמיר מין יהיה וביעכם בעת ההיא להניד לכם את דבר
יהיה כי יראתם מפני האש ולא עליהם ברה לאמר אנכי יהיה
אלהיך אשר הנאמתו מארץ עמרים מופת עברים לא יהיה קול אלהים
אחרים על פני לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים מפעל אשר
בארץ מותרת אשר במים מותרת לארץ לא תשחיתו להם ולא תעברו כי
אנכי יהיה אלהיך אל הנא פקד עין אבות על בנים ועש השמים ועל רבנים
לשנאי ועשה חסד לאלפים לתאבה ולשכרי מיונות לא
תשא את שם יהיה אלהיך לשוא כי לא ינקת יהיה את אשר ישא את
שמו לשוא שמוך את יום השבת לקדשו כאשר
עז יהיה אלהיך ששת ימים תעבד ועשית כל המונת יהיה השמיים שבו
להיה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנו ובתך ועבדך ואמתך ושורך
ולחמור וכל בהמור וצר אשר בשען ורמניעו וינזו עבדך ואמתך כבוד
זכרת כי עבר היתה בארץ מיניעים וינזו יהיה אלהיך בשם ביד וזקתה
יזרעו נטות על כן יצו יהיה אלהיך לעשית את יום השבת כבר
את אבך ואת אמך כאשר יצו יהיה אלהיך למען יאריכון מורך וירשעו
יישב על הר הארמה אשר יהיה אלהיך נתן לך
הרצון וכל התנא וכל התנא וכל התנא וכל התנא וכל התנא וכל התנא וכל התנא
הענה ברעך עד שאל וכל תאמר אתה רעך וכל התנא וכל התנא וכל התנא וכל התנא וכל התנא וכל התנא
התאהב ביה רעך ועבדך ואמתך שמו וינזו וכל השלעד את
הדיבר האלהי רבי יהיה אל כל קהלכם בהר מורך האש הנעו והשפיתם
גדול יא יקח ויכתב על שני לוח אבנים ויתנם אליו ויה כשמועם את
הקול מיוצר החשך וההר בער באש ויתקרבון אליו כל ראשי ששטים
וזכניכם ותאמרו מין הרמני יהיה אלהי את כבודי ואת גדולי ואת קדו

את מנחתם וישראלים את מינתם ואשר ירם
תשרוקו באש יספולו אלהיכם תעזו ואת אלהיכם
שמום מהמקום ההוא לא תעשו כי ליהוה אלהיכם
כי אם אלהי מקום אחר ויבחרו ליהוה אלהיכם
טוב יבטל לשום אלהים שמו של עמך ויהוה אלהיכם
טובה ויבטל שמו על עמך ויהוה אלהיכם ויבחרו
מעשרתיכם ואת תרומותיכם ונדריכם וידם
ובכרתם מקום ויבחרו אתם ויבטלם שם לפני יהוה
אלהיכם ושמויותם בכל משלוחיכם את מנחתם
אשר ברכך יהוה אלהיך לא תעשו בכל אשר
אני עושה ויבחרתם היום אשר בל יושר בעיניו כי לא
באתם עד עתה אל המנוחה והאל הנלוה אשר
יהוה אלהיך נתן לך ועברת את הירדן וישבתם
בארץ אשר יבחר אלהיכם מנוח לאתם והינך
לכס מכל אימיכם מסביב וישבתם בטח ויהוה
המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכון שמו
טובה תהיה אל תבול אשר אנכי מינה אותכם
ועולתים וזבחיכם מעשרתיכם ותרמת ידכם
וכן מנחת אלהיכם אשר תדרו ליהוה ושמולתם
לפני יהוה אלהיכם אתם ויבטלם ויבטלם ויבטלם
ואמתיכם ותלו אשר יעריכם כי אף לזולת
וזולת אתכם השמר לך מן העלה עליוך בכל
מקום אשר תראה כי אם במקום אשר יבחר יהוה
בארץ אשר יבחר שם העלה עליוך ושם תעשה בכל
אשר אנכי מינה וכן בכל את נפשך הכולה ואת
שנה בכרתם יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שערך
השמוע והשומע ואלו אכלו בני אדם וקדושים
האכלו על הארץ תשכנו כמים לא תוכל לאכל
כל שערך מעשה דגור וירשך ויגדור ובשר
בשר וצאנך וכל דגיהו אשר הדר וצדק
וירומת ירך כי אם לפני יהוה אלהיך תאכל
במקום אשר יבחר יהוה אלהיך ושם תעשה בכל
ועבור ואתה ותלו אשר בשערך ושמויות לפני
יהוה אלהיך בכל משלוחיך השמר לך מן העוה
אתה וכל מיניך על אדמתך
יהוה אלהיך אתגדלך כאשר דבר לך ואמר
אכלה בשר כיתאוה נפשך לא תאכל בשר בכל את
נפשך תאכל בשר כיתאוה נפשך המוקם אשר
ביחור יהוה אלהיך לשון שמו ושם וזמרת מקדך
וימצאך אשר נתן והתלך כאשר ייתך ואת
כשעריך בכל את נפשך אך באשר יאכל את
הצבי ואת האילן תאכלו הטמא והטהור וחו
יאכלו רק חזק לבדתי אכל הדם כי הדם הוא
הנפש והאמת הנפש העבש לא תאכלו עץ
ולפני תשכנו כמים לא תאכלו למען ייטב לך
קדשך אלהיך ויבחרתם היום אשר בל יהוה
אשר יבחר יהוה וישת עליוך השמר והדם על
מוח יהוה אלהיך הם בלוי ישפר על מנחת
יהוה אלהיך והבשר האכל שמו ושמועת את
כל הדברים האלה אשר אנכי מינה למען ייטב
לך ולפני אלהיך עד עלים מעשה הטוב והישר
בעיני יהוה אלהיך
אלהיך אתה היום אשר אתה בא שמה לרשת אתם
מפני וירשת אתם וישבת בארץ השמר לך מן
תושבי ארציהם אלהי השמוע מפניך וכן תושב
לא תהיה לאמר איכה יעשו היום האלה את
אלהיהם ואת שמום כיום אני לא תעשו וכן

ליות אלהיך כי לו תעבד יהוה אשר שנה עשו
לאלהיכם כי יבטל את בניכם ואת בנותיהם ישראל
לאט לא להייהם את כל הדבר אשר אנכי מינה
אתכם אתו שמו של עמך לעשות לאתם עליו ולא
תנעו ממנו
כי יקום ברכך נמי אף חלום חלום ונתן אלהיך את
איומית ובהארת והמופת אשר דבר אלהיך
עמך אלהיך אלהים אחרים אשר לא יעשו
ונעבדם לא תשבע אל דברי הנביא ההוא אף
חלום חלום ההוא כי מנסי יהוה אלהיכם אתכם
לדעת הישכם אלהים את יהוה אלהיכם בכל
לבכם ובכל נפשכם אלהי יהוה אלהיכם תלכו
ואתו תראו ואת מותו תטמאו ויבטלו השמוע
ואתו תעבדו ויבחרו הדבוק הנביא ההוא אף חלום
חלום ההוא וימת בידם סרה על יהוה אלהיכם
המוינת אלהים מיניו ויבחרו ויבחרו מביד
ללכת בה ועברת הירע בדרך
איוך וכן אף אנכי אבצר את אשת איוך לא
רעך אשר נשקך כשתלך למר נלכה ועברתך
לא תהיה אחרים אשר לא ידעת אתה ומרתך
מאלהי העמים אשר סביביתם הקרובים אלהיך
אף חלום ויבחרו מיניו מוקמה הארץ ועיר מקמה הארץ
לא תאכלו ולא תשבעו אלהי ולא תחוס עיניך
עליו ולא תחמלו ולא תכסה עליו כיהוה אלהי
ירך תהיה בו בארצו להמיתו ויד כל העבא ארצה
וסקלתו באבני סומה בקשת להרויך מעל יהוה
אלהיך המיניו אף מיניו מיניו מיניו עשיות
ובל ישראל ישמעו ויראו ולא יאספו לעשות
כדברתם בקדש
באת עירך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשמוע
טוב לאמר יאמרו אלהים בני בלך מוקד בך
וידיחו את שמי ערם לאמר נלכה ונעבדה אלהים
אחרים אשר לא ידעתם וירשת ויחזקת וישאלת
הישב והנה אמת יהוה הדבר נעשתה הוועבור
הזאת בקדשך כן תהיה את שמועת יהוה אלהי
ירב הירם אתה ואת כל אשר בהארת בהמות
לפי חרם ואל תלך רכבך אלהיך רחוק
שפת באש את העיר ואת כל שלל כל ליהוה
אלהיך והיה תל עולם לא תאנה עוד ולא יבקר
בירך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מירך
אני ונתן לך רחמים וירחוק וירכך מאש נשבע
לאבתיך כיתשבע בקול יהוה אלהיך לשמר את
כל מיניו אשר אנכי מינה היום לעשות הישר
בעיני יהוה אלהיך
אלהיכם לא תתנו ואלהי שמוקדו וכן
עיינס לבית כיעקב קדוש אתה ליהוה אלהיך וכן
בחר יהוה להיותו לעם סגולה מכל העמים אשר
על פני הארמה
ואת הבמות אשר תאכלו שיר שם בשמים ויה
ועים אל וצבי ויחזור ויקו וירש ויתאו חמר
ובל בהמה מפרסת פרסה ישבע טעם שמי
פרסית מעלת איה בהמה אתה תאכלו אך את
האלה תאכלו ממעלי הגרה ומפריסית הפרסה
השכיעה את הגבול ואת הארצות ואת השכן כי
מעלי הגרה ופרסית לא תפרסית שמיים תלכם
ואת הלוי כי מפרסית פרסה הוא ולא יאנה טמא
ואל לכם משפרם לא תאכלו ויבטלם ויבטלם

הנעו
אתה האכלו מכל אשר בשמים
כל אשר לו טעם וקטקטת האכלו וכל אשר
אכלו טעמו וקטקטתו לא תאכלו טמא יהוה
לכם כל ענין טהרה תאכלו וזה
אשר לא תאכלו ממות הנשר והפרס והעוועור
והראיה ואת האיה והדוה למויה ואת כל ערם
למינו ואת בה העינה ואת החלום ואת השמיה
ואת הנץ למיניו את הבוס ואת הנשן והנשן
והקאן ואת החלום ואת השלך והחלום
והאנקה למויה והדוכיה והעלול וכל שיש
העות טמא הוא ללכל לא יאכלו כל עוף טהור
האכלו לא תאכלו כל נבל לר אשר בשעריך
הנעו ואכלו אי מבר לנכרי כי עקדושי אלה
ליהוה אלהיך לא תשטלו ויבטלם ויבטלם
עשר העשר את כל בהמות ירך הייא אשתדשנה
שנה ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר
ליות אלהיך כי יחזק מרם מקום אשר יבחר
ועברת בקדש וצאנך למען תלמד לראות את
יהוה אלהיך כל הימים וכי יבחר מרם הדרך כי
לא תבול שמה כי יחזק מרם מקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשון שמו ושם כי יבחר יהוה
אלהיך ונתהבססת את נבחר הבסס בדרך והלכות
אלהיכם אשר יבחר יהוה אלהיך בו ונתהב
הבסס בכל אשר תאיה נפשך בקדש ויבחר ויבחר
וכשפר ובכל אשר ישאלך נפשי ואכלת שם
לפני יהוה אלהיך שמה אתה ויבחר ותלו אשר
אשר עירך לא תעבדו כי אף חלום חלום עמך
מקמה הארץ והמוינת אלהים אתכם
מעשר תמירך בשנה ההוא והנה תעשה ויבחר
ובא תלוי כי אף חלום חלום עמך והנה יהוה יבחר
והאלמות אשר בשעריך ואכלו ושבעו כל מעני
ויבחר יהוה אלהיך בכל מעשיתך וירשך וישאלך
זה דבר השמיע שמוע כל בעל משת יהוה אשר
ישת בדעה לא יאנה ארצה ואת ארצו כי קרא
שמוע חלוחה את נבחר ונשן ונשן יהוה יבחר
את ארצו שמוע אף כי יחזקת איון כי יבחר
ויבחר יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
מילה לרשתה רק אם שמוע תשמע בקול יהוה
אלהיך לטמר לעשות את כל המעשה הזה
אשר אנכי מינה היום כי יהוה אלהיך ברך
באשר דבר לך והעשית גימם היום אתה לא
תעבט ומטרת בשמים רבים וברך לא יבטלו
כי יהיה בר איון בארץ אלהיך
בארץ שעריך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
לא תאמץ את לבך ולא תתקן את ירך מאיוך
האיון כי כחח תבחר את ירך לו והעשית עניני
דומהו אשר יחזק לו השמר לך מן יהוה ובר
עם לבך בלעל לאמר קרבה שנת הטבע שנת
השמייה ויעה עיני בארץ האיון ולא תקולו
ורא עמך ויהוה יהוה חסא נתן תקולו
ויבחר יהוה אלהיך בכל מעשר ובכל משלוח
ירך כי לא יחדל איון מן קרב הארץ עיניך
אנכי מינה לאמר תלחת פתח את ירך לא יחדל
לעור ולא יבצר בארץ
כי יבחר
לך איוך העברי או העבריה ועבדך ששנים
ובשנה השביעית תשלו חפשי מעבדך וכן

תשלו חפשי מעבדך לא תשלו חפשי מעבדך
הענין לך מיצאך ומצאך ומצאך אשר ברכך
יהוה אלהיך נתן לו זכרה כעבד היות בארץ
מיניו ופדיו יהוה אלהיך על פני אבן מיניו
הדבר הזה היום ויהי ביאמר אלהיך לא יאמץ
כי יבחר את בחרו כי טוב לו עמך ולמדת אלה
המדינה ונתת בארץ ויבחר יהוה לך עבד
ואת לאמתך תעשה כי לא תשעבדך בשלך
אתו חפשי מעבדך כי משה שר שר עבדך שש
ענין ופדיו יהוה אלהיך בכל אשר תעשה
כל המבוא אשר יחד בקדש ובשאר הכפר הקדוש
ליהוה אלהיך לא תעבד בכפר טהור ולא תמכור
צאנך לפני יהוה אלהיך תאכלו שנה בשנה
במקום אשר יבחר יהוה אלהיך על פני אבן מיניו
מום קפול עיר כל מום רעעל ויבחר יהוה
אלהיך תאכלו הטמא והטהור ויבחר יהוה
בניו ופאל רק אחרם לא תאכל על הארץ
תשכנו כמים
שמוך את ארץ האבוב ועשה פסח ליהוה אלהיך
כי בשר האבוב הייאך יהוה אלהיך ממזרים
לזול וזכרת פסח ליהוה אלהיך נתן ויבחר מקום
אשר יבחר יהוה לשכון שמועם לא תאכלו עליו
טעם ימים תאכל עליו מיות לים עני כי בשר קדוש
יאה מארץ מצרים כי יחזק מרם מקום אשר יבחר
מאין מצרים כי יחזק מרם מקום אשר יבחר
בכל נבלך שבעת ימים בל אף מן בשר אשר
תבחר בערם ביום הראשון לברך לא תוכל לזול
לך כי אם אלהי מקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לך כיום אלהי מקום אתה הפסח בערב כבוא
השמש מעיר צאתך ממזרים ובטלת ואכלת
במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ויבחר בקדש
והלפת לא תלך שתי ימים תאכל מיות ויבחר
השביעי עניית ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכת
שבעה שבעת הספר לך מוחלל
אישט בבמה תזול לספר שבעת שבעת ועשית
אישט שבעת ליהוה אלהיך משה נבחר ירך אשר
תבוא אשר יבחר יהוה אלהיך ושמולת לפני
יהוה אלהיך אתה ובצר ועבדך ואתה ותלו
אשר בשעריך והנה והיותם והאלמות אשר
בקרבתם ואת אשר יבחר יהוה אלהיך לשכון שמועם
זכרת כי בערב היות במזרים ושמועת את
הזקקים האלה
ותבסת העשית לך שבעת ימים באספר מעבד
ומקדש ושמולת בוצר אתה ובצר ועבדך
ואמתך ותלו והנה והיותם והאלמות אשר בשעריך
שבעת ימים תלוח ליהוה אלהיך במקום אשר
יבחר יהוה כי יבחר יהוה אלהיך בכל מוחלל
ובכל מעשה ירך והיות את שמו שלוש פעמים
בשנה יאה כל מיניך את פני יהוה אלהיך במקום
אשר יבחר בחג המנוחה ובחג השבעות ויבחר
הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם אשמות
ידו בכרת יהוה אלהיך אשר נתן לך
שפטים ושירים תתן לך בכל שערך
אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבוע ויבחר את
העם משפט גדך לא תשמוע פסל לא תבחר
פעם ולא תקח שוחד כי השוחד יעיר עיני חכמים

Handwritten text in a cursive script, likely a list or index, covering the left side of the page.

Handwritten text in a cursive script, likely a list or index, covering the middle section of the page.

Handwritten text in a cursive script, likely a list or index, covering the right side of the page.

Handwritten text in a cursive script, likely a list or index, with several lines of text.

Handwritten text in a cursive script, continuing the list or index, with several lines of text.

Handwritten text in a cursive script, continuing the list or index, with several lines of text.